

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

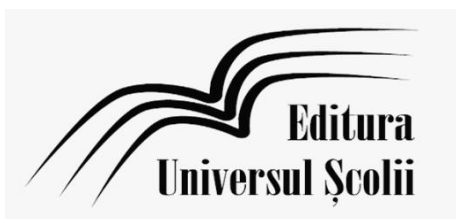
„Educația este un al doilea soare pentru cei care o posedă.” (Heraclit din Efes)

LAUDĂ SEMINTELOR, CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR!

PUBLICAȚIE ANUALĂ CU LUCRĂRILE
CONCURSULUI
„Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor”
ISSN 2668-0076, ISSN-L 2668-0076

Alba Iulia
2026

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,

E-mail: office@ccdab.ro

concursblaga@ccdab.ro

Director Casa Corpului Didactic Alba:

Prof. Dărămuș Eugenia Marcela

Redactor: prof. Popa Ramona Claudia

Colaboratori: prof. Crișan Monica

prof. Nandrea Maria

prof. Oros Ligia Elena

Administrator de patrimoniu: Palcu Elena
Virginia

Secretar : Oțoiu Diana

Contabil : Bărdăhan Ioana

Tehnoredactare: bibliotecar Cutean Irina

SUMAR

pag.

I. ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ

- Motto:** „*Lumina mea sporește-a lumii taină*”, prof. **Răbulea Ancuța Maria**, Școala Gimnazială „Dr. Petru Șpan” Lupșa, jud. Alba **8**
- Motto:** „*Cunoaște-i pe alții pentru a-ți descoperi adevărata ta valoare*”, eleva, **Ciorea Alexia Maria**, coordonator prof. **Diniș Adam Cristina**, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud. Alba **11**
- Motto:** „*Poezia este un mod de a fi în lume*”, eleva **Frîncu Ioana Gabriela**, coordonator prof. **Savonea Cristina**, Liceul Tehnologic „Ștefan Manciulea” Blaj, jud. Alba **13**

II. INFORMARE – DOCUMENTARE

- Motto:** „*Din clima fierbinte a basmului, sfinte/irog, inorog/ c-un semn te invoc*” elevul **Nuț Radu**, coordonator bibliotecar școlar **Gheorghiu Raluca**, Liceul cu Program Sportiv Alba, jud. Alba **18**

III. ARTE PLASTICE

- Motto:** „*Focul din adâncuri aprinde flacăra din noi*”, eleva **Panțiru Andreea**, coordonator prof. **Cunțan Mariana**, Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia, jud Alba **31**
- Motto:** „*În liniște, timpul capătă sens*”, eleva **Dreghiciu Sonia**, coordonator prof. **Dăescu Nicoleta**, Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia, jud Alba **32**
- Motto:** „*Stelele deasupra mea/Nimeni nu mi le-a fura*”, eleva **Șerbănescu Raluca**, coordonator prof. **Rusu Sofica**, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan”, jud Alba **33**
- Motto:** „*În taina lumii, lumina nu dezvăluie, ci adâncește misterul.*”, eleva **Ploscă Lidia Rahela**, coordonator: bibliotecar școlar **Berghian Cristina**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba **34**
- Motto:** „*Natura se privește cu sufletul, nu cu ochii.*”, eleva **Opincariu Laura**, coordonator: bibliotecar școlar **Berghian Cristina**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba **35**
- Motto :** „*Trec toate-n pribegie/ Ca norii, toamna, călători*”, eleva **Vintilă Ana**, coordonator prof. **Seicean Daiana**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba **36**
- Motto:** „*Nu există un om atât de laș, pe care iubirea să nu-l transforme în erou*”, eleva **Tompi Denisa**, coordonator bibliotecar școlar **Arion Mărioara**, Liceul Tehnologic „Ștefan Manciulea” Blaj, jud. Alba **37**
- Motto:** „*Frumusețea este peste tot în jurul nostru*”, eleva **Scrob Andra**, coordonator prof. **Diniș Adam Cristina**, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba **38**

- Motto:** „*A căzut cerul din ochii tăi/ Și s-a fărâmițat*” (Grigore Vieru), eleva **Rusu Viktoria Isabelle**, coordonator prof. **Morar Carmen Maria**, Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Ocna Mureș”, jud Alba 39

IV. CREAȚIE LITERARĂ

- Motto:** „*Sporim nesfârșirea c-un cântec, c-o taină*”, eleva **Avram Daria**, coordonator prof. **Mircea Cosmina**, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, jud Alba 41
- Motto:** „*Iubind ne încredințăm că suntem*”, eleva **Corcheș Roxana**, coordonator prof. **Bodea Roxana**, Centrul Județean de Excelență Alba 43
- Motto:** „*Dorul al meu gând neîmplinit.*”, eleva **Cosma Carmen Noelia**, coordonator prof. **Tarko Iulia**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba 44
- Motto:** „*Sunt adevăruri pe care e cu neputință să le înțelegi corect, dacă înainte de aceea n-ai trecut prin anumite rătăcir!*”, eleva **Micu Georgiana-Alesia**, coordonator prof. **Ghiușan Adina**, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia, jud Alba 46
- Motto:** „*Natura e singura care poate avea o legătură pură cu sufletul.*”, eleva **Opincariu Laura**, coordonator prof. **Tarko Iulia**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba 48
- Motto:** „*Între lumină și taină, omul trece prin lume, nu ca să dezlege misterul, ci ca să-l simtă*”, eleva **Ploșcă Lidia Rahela**, coordonator prof. **Tarko Iulia**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba 49
- Motto:** „*Dumnezeu este adevăratul meu prieten.*”, eleva **Popa Ioana Maria**, coordonator prof. **Tarko Iulia**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, jud Alba 50
- Motto:** „*Fii soarele cuiva într-o zi cu nori*”, eleva **Popa Paula**, coordonator prof. **Haș Emilia**, Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” Oradea, jud. Bihor 53
- Motto:** „*Frumusețea e pretutindeni, chiar și în lucrurile mici, dar nu toți o pot vedea.*”, eleva **Scrob Iuliana**, coordonator prof. **Diniș Adam Cristina**, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba 54
- Motto:** „*Destinul omului este creația.*”, eleva **Rancea Ayana Maria**, coordonator prof. **Pop Romina- Maria**, Liceul Teoretic Teiuș, jud Alba 55
- Motto:** „*Dans la petite école au seuil de la forêt*”, eleva **Vîrciu Alexia**, coordonator prof. **Bodea Roxana**, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni, jud Alba 57

V. TRADUCERE

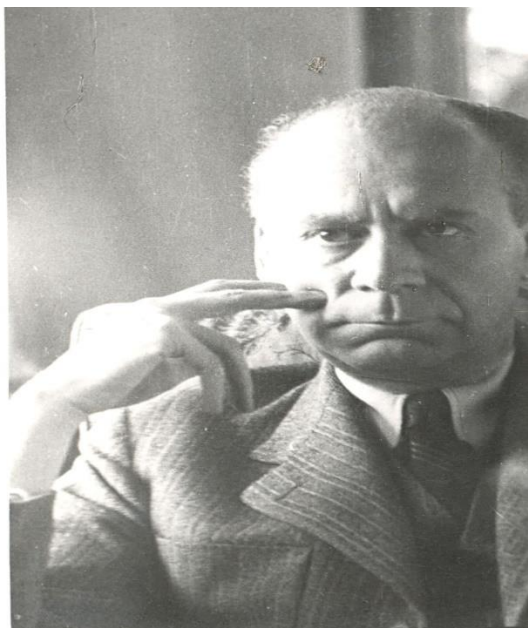
LIMBA ENGLEZĂ, LIMBA FRANCEZĂ, LIMBA GERMANĂ, LIMBA MAGHIARĂ

- Motto:** „*Prezentul tace sau vorbește; numai trecutul cântă. De aici farmecul amintirii*”, prof. **Mureșan Roxana**, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud Alba 59
- Motto:** „*De unde-și are raiul - lumina? - Știu: îl luminează iadul cu flăcările lui!*”, prof **Medrea Alina**, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud Alba 63

Motto: „Calm is strength”, prof Somsai Anca Raluca , Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, jud Alba	66
Moto: „O singură rugăciune am: „Doamne, să nu mă lași niciodată să fiu mulțumit cu mine însumi!” , eleva Bunea Andra Ioana , coordonator prof. Hamorszki Andreea , Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, jud Alba	68
Motto: „Only wild horses have wings”, eleva Gemănescu Nicoleta , coordonator prof Somsai Anca Raluca , Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, jud Alba	71
Motto: „Lumina alora sugrumă vraja nepătrunsului ascuns.” , eleva Handrea Sofia , coordonator prof. Ciolan Lenuța , Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj, jud Alba	73
Moto: „Imaginația este puternică, creează-ți propria lume.” , eleva Man Maria Elena , coordonator prof. Oltean Corina , Liceul Teoretic Teiuș, jud Alba	75
Motto: „Tăcerea nu este absența cuvintelor, ci rădăcina din care crește toată poezia adevărată.” , elevul Oancea Darius Adrian , coordonator prof. Jurca Mirela , Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud Alba	77
Motto: „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii și nu ucid cu mintea tainele ce lentănesc.” , elevul Roșca Andrei , coordonator prof: Ciolan Lenuța , Borteș Monica , Centrul Județean de Excelență Alba, jud Alba	79
Motto: „De unde-și are raiul - lumina? - Știu: îl luminează iadul cu flăcările lui!” , elevul Vințan Codrin , coordonator prof. Medrea Alina , Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud Alba	81
Motto: „Copilo, pune-ți mâinile pe genunchii mei./ Eu cred că veșnicia s-a născut la sat” , prof Rusu Sofica , Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud Alba	83
Motto: „ Je te le dis, mais ne ris pas : Les Poèmes de la lumière ” , eleva Bodea Irina , coordonator prof. Bodea Roxana , Centrul Județean de Excelență Alba	85
Motto: Numai cu inima poți vedea limpede! , eleva Bușca Ștefania , coordonator prof. Săsărman Georgeta , Liceul Teoretic Teiuș, jud Alba	87
Motto: „Dincolo de moarte, lumea tace și strălucește” , elevul Florea Nicolae , coordonator prof. Rusu Sofica , Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud Alba	89
Motto: „Veșnicia s-a născut la sat.” , eleva Ihuț Marcela , coordonator prof. Petrovan Elena Anamaria , Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba	96
Motto: „Dați-mi un suflet, voi munților...” , eleva Jurca Briana , coordonator prof. Bodea Roxana , Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni, jud Alba	98
Motto: „Aici e casa mea. Dincolo soarele și grădina cu stupi” , eleva, Boca Maria Alexandra , coordonator: prof. Damian Elena , Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș/Centrul Județean de Excelență Alba	100
Motto: „Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit” , eleva, Istrate Ioana Aurora , coordonator: prof. Damian Elena , Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș/Centrul Județean de Excelență Alba	102

*Lucrările premiate în
cadrul concursului
„Laudă semințelor,
celor de față și-n veci
tuturor!”*

SECȚIUNEA

ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ

elevi și profesori

Motto: „Lumina mea sporește-a lumii taină” (Lucian Blaga)

IUBIREA CA PRINCIPIU ONTOLOGIC ȘI MODALITATE DE CUNOAȘTERE ÎN LIRICA LUI LUCIAN BLAGA

Prof. Răbulea Ancuța Maria,
Școala Gimnazială „Dr. Petru Span” Lupșa

Lucian Blaga reprezintă una dintre figurile fundamentale ale modernismului românesc, opera sa poetică fiind inseparabilă de reflecția filosofică asupra condiției umane și a raportului acesteia cu universul. Lirica blagiană se construiește pe o viziune metafizică originală, centrată pe ideea misterului ca dimensiune constitutivă a existenței. În acest cadru conceptual, iubirea nu apare ca temă secundară sau exclusiv lirică, ci ca principiu integrator al unei ontologii poetice.

Lucrarea de față își propune să analizeze statutul iubirii în lirica lui Lucian Blaga din perspectivă ontologică și gnoseologică, evidențiind modul în care erosul devine un instrument de cunoaștere poetică și un factor de mediere între om și cosmos. Demersul se bazează pe analiza unor texte reprezentative, corelate cu conceptele filosofice blagiene și cu interpretări critice relevante.

Conceptul de mister ocupă o poziție centrală în gândirea lui Lucian Blaga, fiind definit ca limită structurală a cunoașterii umane și, totodată, ca sursă a creației. Spre deosebire de tradiția iluminist-raționalistă, Blaga nu consideră misterul un obstacol ce trebuie depășit, ci o realitate care trebuie conservată. Această viziune se reflectă în lirica sa, unde iubirea devine una dintre formele privilegiate de apropiere de mister.

Iubirea nu este prezentată ca experiență psihologică individuală, ci ca stare existențială care presupune acceptarea necunoscutului. Relația dintre eul liric și ființa iubită se caracterizează prin distanță simbolică și contemplație, nu prin posesivitate sau confesiune directă. Această atitudine poetică sugerează o etică a iubirii întemeiată pe respectul față de alteritate și față de taina celui alt.

Un aspect esențial al liricii blagiene îl constituie integrarea erosului în teoria cunoașterii luciferice. În opoziție cu cunoașterea paradisiacă, de tip logic și explicativ, cunoașterea luciferică se bazează pe intuiție, metaforă și simbol. Iubirea devine un mediu prin care această formă de cunoaștere se actualizează poetic.

În poezia „*Izvorul nopții*”, ființa iubită este asociată cu un principiu originar al misterului. Metafora izvorului sugerează atât geneza, cât și infinitatea necunoscutului. Ochii iubitei nu sunt obiect al unei descrieri realiste, ci devin un simbol al adâncimii ontologice a existenței. Iubirea nu produce claritate, ci intensifică senzația de taină, confirmând funcția ei luciferică.

Astfel, erosul nu facilitează accesul la adevăruri definitive, ci menține eul liric într-o stare de tensiune cognitivă fertilă. Această tensiune constituie însăși esența poeziei blagiene.

În lirica lui Blaga, iubirea este adesea depersonalizată și proiectată la scară cosmică. Ființa iubită nu este un individ concret, ci o ipostază a misterului universal. Această tendință de cosmicizare a erosului reflectă concepția autorului despre unitatea dintre om și cosmos.

Poezia „*Eu nu strivesc corola de minuni a lumii*” exprimă exemplar această atitudine ontologică. Deși nu este o poezie erotică în sens strict, textul poate fi interpretat ca manifest al unei iubiri generalizate față de existență. Atitudinea eului liric față de lume este similară raportării față de ființa iubită: una de protecție, admirație și non-intervenție agresivă. Lumina poetică, metaforă a cunoașterii prin iubire, „sporește” misterul, consolidând dimensiunea axiologică a erosului.

Un alt aspect relevant îl constituie rolul limbajului poetic în configurarea iubirii. Blaga recurge frecvent la metafore revelatorii, care nu descriu, ci sugerează. Iubirea este exprimată prin imagini ale nopții, ale luminii difuze, ale izvorului sau ale tăcerii, toate acestea indicând o estetică a sugestiei și a inefabilului.

Prin acest limbaj simbolic, iubirea este scoasă din contingent și integrată într-un orizont al universalității. Metafora nu explică sentimentul, ci îl transfigurează, conferindu-i o valoare

ontologică. Astfel, limbajul poetic devine instrument de mediere între trăirea individuală și structurile profunde ale existenței.

Critica literară a subliniat constant caracterul filosofic al liricii blagiene. Eugen Lovinescu observă tendința poetului de a transforma experiențele afective în categorii universale, remarcând că iubirea este supusă unui proces de abstractizare și mitizare. Ion Pop evidențiază caracterul impersonal al erosului blagian, considerând că acesta funcționează ca „principiu de relaționare cu misterul lumii”.

Lucian Raicu accentuează ideea că iubirea, la Blaga, nu oferă certitudine sau împlinire, ci menține deschiderea către necunoscut. Această interpretare susține ideea integrării erosului într-un sistem gnoseologic coerent, în care poezia devine formă de existență.

Un aspect definitoriu al liricii blagiene îl constituie raportarea iubirii la condiția limitată a existenței umane. În viziunea autorului, erosul nu anulează limitele ontologice ale ființei, ci le asumă și le valorifică poetic. Tocmai imposibilitatea unei cunoașteri exhaustive conferă iubirii un caracter tensionat și fertil din punct de vedere estetic, transformând-o într-o experiență a apropierei fără contopire definitivă.

Această perspectivă determină configurarea iubirii ca experiență a incompletului și a sugestiei. Lirica blagiană evită reprezentarea împlinirii erotice totale, preferând stările de contemplație și fascinație tăcută. Iubirea este trăită într-un registru al potențialității, nu al certitudinii, ceea ce reflectă concepția filosofică potrivit căreia plenitudinea aparține ordinii cosmice, nu existenței individuale.

În același timp, iubirea este investită cu o dimensiune metafizică ce o apropie de sfera sacrului. Ființa iubită este adesea transfigurată simbolic, dobândind trăsături hieratice și fiind plasată într-un orizont al alterității absolute. Această sacralizare a erosului nu presupune o religiozitate explicită, ci funcționează ca formă de revelare indirectă a absolutului, menținută deliberat în zona inefabilului.

Un alt element semnificativ îl constituie raportul dintre iubire și temporalitate. În lirica lui Blaga, experiența erotică pare să suspende timpul istoric, fiind proiectată într-o durată mitică sau cosmică. Această abolire a temporalității concrete conferă iubirii un caracter arhetipal, sugerând integrarea ei într-o ordine universală, dincolo de limitele biografiei individuale.

Prin toate aceste determinări, iubirea se conturează ca principiu de echilibru între om și univers. Ea nu are funcția de a explica sau de a domina realul, ci de a media relația dintre ființa umană și misterul existenței. În acest sens, erosul blagian conferă existenței un sens poetic și ontologic, pregătind cadrul conceptual necesar formulării concluziilor privind rolul său fundamental în lirica autorului.

În această perspectivă, iubirea poate fi interpretată și ca o formă de etică a raportării la alteritate. Atitudinea eului liric față de ființa iubită este caracterizată de reținere, respect și non-invazivitate, ceea ce reflectă refuzul oricărei forme de cunoaștere agresivă sau posesivă. Iubirea devine, astfel, un mod de a recunoaște autonomia ontologică a celuilalt și de a accepta imposibilitatea unei transparențe totale a ființei.

Totodată, erosul blagian contribuie la configurarea unei poetici a discreției și a sugestiei, în care tăcerea și aluzia capătă o valoare expresivă majoră. Absența confesiunii directe și predominanța simbolului indică faptul că iubirea nu este destinată expunerii explicite, ci contemplării mediate poetic. Această opțiune estetică susține ideea că iubirea, asemenea misterului, își pierde semnificația atunci când este epuizată prin discurs explicativ, consolidând astfel coerența dintre viziunea poetică și cea filosofică a lui Lucian Blaga.

Iubirea în lirica lui Lucian Blaga se constituie într-un principiu ontologic și gnoseologic fundamental, depășind cadrul unei simple teme lirice. Ea funcționează ca modalitate de cunoaștere luciferică, ca formă de comuniune cu universul și ca expresie a respectului față de misterul existenței.

Prin integrarea erosului într-o viziune filosofică amplă, Blaga conferă iubirii o valoare metafizică și universală. Originalitatea demersului său constă în refuzul explicării exhaustive a

sentimentului și în valorizarea acestuia ca experiență a limitei și a tainei. Iubirea devine, astfel, nu doar un motiv poetic, ci un mod de a fi în lume.

Bibliografie

Blaga, Lucian, *Poezii*. București: Editura Humanitas, 2019.

Blaga, Lucian, *Trilogia cunoașterii*. București: Editura Humanitas, 2011.

Lovinescu, Eugen *Istoria literaturii române contemporane*. București: Editura Minerva, 1981.

Pop, Ion, *Lucian Blaga – universul liric*. Cluj-Napoca: Editura Dacia, 1999.

Raicu, Lucian, *Reflecții asupra poeziei moderne*. București: Editura Cartea Românească, 1987.

Motto: „Cunoaște-i pe alții pentru a-ți descoperi adevărata ta valoare”

LUCIAN BLAGA, VIAȚA ȘI OPERA

Eleva, Cioara Alexia

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, jud Alba

Coordonator: prof. Diniș-Adam Cristina

Lucian Blaga, unul dintre cei mai remarcabili scriitori români ai secolului XX, s-a născut la 9 mai 1895 în satul Lancrăm, lângă Alba Iulia, în Transilvania. A fost poet, dramaturg, filosof, profesor universitar și diplomat. Viața și opera sa sunt adesea privite ca fiind împletite, reflectând preocupările și căutările sale filosofice, spirituale și estetice.

Copilăria și Educația

Blaga și-a petrecut copilăria într-un mediu rural, unde a fost profund influențat de peisajul transilvănean, de tradițiile și miturile populare. Aceste influențe ale mediului său au fost evidente în operele sale literare ulterioare, care abundă în imagini naturale și simboluri mitice. După absolvirea liceului la Liceul "Andrei Șaguna" din Brașov, Blaga a studiat filosofia la Universitatea din Viena și la Universitatea din București. În timpul studiilor sale, a fost influențat de gândirea filosofică germană și de curentele filosofice europene ale timpului său. ****Cariera și Contribuțiile Literare**** Blaga a avut o carieră prolifică și diversificată. În plus față de activitatea sa de scriitor, a fost și profesor universitar și diplomat. În timpul carierei sale diplomatice, a servit ca ministru plenipotențiar al României în Cehoslovacia și Elveția. Opera lui Blaga este vastă și cuprinde poezie, teatru, eseuri filosofice și proză. Cu toate acestea, este cunoscut în primul rând pentru poezia sa, care se distinge prin profunzimea filosofică, sensibilitatea poetică și originalitatea limbajului. Printre cele mai cunoscute volume de poezie se numără "Poemele luminii"

(1919), "La cumpăna apelor" (1921), "Pașii profetului" (1931) și "În marea trecere" (1936). ****Analiză a Poeziilor lui Lucian Blaga**** Poezia lui Blaga este caracterizată de o profundă reflexie asupra existenței umane, a naturii și a divinului. El explorează teme precum timpul, spațiul, destinul și misterul vieții. Existenței umane. Unul dintre aspectele remarcabile ale poeziei lui Blaga este modul în care îmbină elemente filosofice și estetice. Poeziile sale sunt înzestrate cu o înțelegere profundă a filosofiei, dar sunt și expresii ale unei frumuseți poetice remarcabile. O temă recurentă în poezia lui Blaga este căutarea spirituală și călătoria. Utilizează imagini naturale, simboluri și metafore pentru a transmite complexitatea și frumusețea interioară a individului în căutarea adevărului și sensului vieții. Această căutare este adesea prezentată ca o călătorie în sine, în care fiecare pas este o descoperire și o înțelegere mai profundă a sine și a lumii înconjurătoare.

În plus, Blaga explorează adesea dualitatea și contradicțiile din interiorul ființei umane. În multe dintre scrierile sale, el abordează tema opoziției dintre spirit și materie, rațiune și emoție, lumină și întuneric. Aceste conflicte interioare sunt ilustrate în mod vivid în piesele sale de teatru, cum ar fi "Meșterul Manole", unde personajul principal se confruntă cu dilema morală între datorie și dragoste. Un alt aspect remarcabil al operei lui Lucian Blaga este folosirea simbolurilor și metaforelor pentru a transmite înțelesuri profunde și universale. El folosește adesea motive precum stelele, munții, zborul și timpul pentru a ilustra idei filosofice complexe și stări interioare ale ființei umane. Aceste simboluri, îmbinate cu o limbaj poetic rafinat și imagistică vividă, creează o experiență literară profundă și memorabilă pentru cititori. Nu în ultimul rând, opera lui Lucian Blaga este influențată de contextul său cultural și istoric. Trăind în perioada interbelică și confruntându-se cu schimbări sociale și politice semnificative, Blaga a fost influențat de mișcările filosofice și literare ale vremii, precum și de tradițiile culturale românești și europene. Această îmbinare a influențelor culturale și intelectuale a contribuit la originalitatea și relevanța operei sale în contextul contemporan.

Influențele și moștenirea lui Lucian Blaga

Opera lui Blaga a avut o influență semnificativă asupra literaturii române și universale. Stilul său poetic distinctiv și explorările sale filosofice au inspirat numeroși scriitori și critici literari. De asemenea, operele sale au fost traduse în mai multe limbi străine, contribuind la răspândirea ideilor și esteticii sale în întreaga lume. În concluzie, viața și opera lui Lucian Blaga sunt caracterizate de o pasiune profundă pentru frumusețea și misterul existenței umane. Prin poezia sa încântătoare și filosofia sa profundă, Blaga a capturat inima cititorilor și a rămas unul dintre cei mai importanți scriitori români ai secolului XX. Moștenirea sa literară continuă să inspire și să încante cititorii din întreaga lume.

Motto: „Poezia este un mod de a fi în lume” (Lucian Blaga)

ROLUL POETULUI ÎN VIZIUNEA LUI LUCIAN BLAGA

Eleva, Frîncu Ioana Gabriela

Liceul Tehnologic „Ștefan Manciulea” Blaj

Coordonator: prof. Savonea Cristina

Există momente rare în care lectura nu mai este doar un act de învățare, ci devine o experiență care te schimbă. Nu pentru că îți oferă răspunsuri clare, ci pentru că îți pune întrebări la care nu te-ai gândit niciodată cu adevărat. Într-o lume în care suntem obișnuiți să căutăm explicații rapide și sigure, întâlnirea cu opera lui Lucian Blaga poate produce o ruptură interioară: te obligă să încetinești, să privești mai atent și, mai ales, să accepți că nu totul trebuie înțeles. Din acel moment, începi să simți că poezia nu mai este doar un text, ci o formă de cunoaștere, iar poetul nu mai este doar un creator de versuri, ci un căutător al sensurilor ascunse.

Lucian Blaga propune o viziune asupra lumii în care misterul nu este un obstacol, ci esența însăși a existenței. Afirmția sa, „misterul este temeiul existenței”, devine o idee centrală care structurează întreaga sa operă. În loc să vadă necunoscutul ca pe ceva ce trebuie eliminat, Blaga îl consideră o dimensiune fundamentală a realității. În această perspectivă, omul nu este definit prin ceea ce știe, ci prin ceea ce caută. Iar poetul este cel care duce această căutare la cel mai înalt nivel, fără a încerca să o închidă în explicații definitive.

Rolul poetului, în viziunea lui Blaga, este acela de a păstra misterul lumii. Într-o epocă dominată de știință și raționalism, în care totul pare să poată fi explicat și controlat, poetul devine o figură aparte. El nu se opune cunoașterii, dar o completează printr-o altă formă de înțelegere, una intuitivă și profundă. Dacă știința „luminează” lumea până la claritate, poezia o luminează fără a-i distruge umbrele. Această idee sugerează că adevărata cunoaștere nu constă în eliminarea misterului, ci în conviețuirea cu el.

Blaga distinge între două tipuri de cunoaștere: cunoașterea paradisiacă, bazată pe rațiune și claritate, și cunoașterea luciferică, specifică poetului, care adâncește misterul în loc să-l reducă. Poetul aparține celei de-a doua forme de cunoaștere. El nu simplifică realitatea, ci o complică în mod fertil, oferindu-i profunzime. Prin această perspectivă, poezia devine un act de creație, dar și un act de revelație. Poetul nu explică lumea, ci o face mai intensă, mai vie, mai plină de sensuri.

Această viziune este susținută și de afirmația lui Blaga conform căreia „omul este ființă metaforică”. Prin această idee, el sugerează că omul nu percepe realitatea în mod direct, ci o transformă în imagini, simboluri și sensuri. Poetul este cel care conștientizează această capacitate și o transformă în artă. Metafora nu este doar un ornament stilistic, ci un mod de a înțelege lumea. Prin metaforă, poetul creează o realitate paralelă, în care lucrurile capătă semnificații profunde.

În poezia lui Blaga, natura devine un spațiu al revelației. Elemente precum lumina, noaptea, izvorul sau satul sunt transformate în simboluri ale unor realități interioare. De exemplu, lumina nu este doar un fenomen fizic, ci o metaforă a cunoașterii, iar noaptea devine un simbol al misterului și al interiorității. Poetul nu descrie natura, ci o interpretează. Prin această interpretare, el creează o legătură între lumea exterioară și cea interioară.

Un alt citat esențial, „veșnicia s-a născut la sat”, evidențiază relația poetului cu tradiția spiritualitatea. Satul devine, în viziunea lui Blaga, un spațiu în care timpul capătă o altă dimensiune, una profundă și sacră. Nu este vorba doar despre un loc fizic, ci despre un mod de a

trăi în armonie cu natura și cu universul. Poetul recuperează această dimensiune și o aduce în prezent, oferindu-i o semnificație universală.

Poetul este, astfel, un mediator între om și univers. El traduce limbajul naturii într-un limbaj uman, accesibil emoției și imaginației. Prin poezie, universul nu mai este un spațiu rece și impersonal, ci devine un organism viu, în care fiecare element are un sens. Poetul face ca această lume să fie simțită, nu doar înțeleasă.

În același timp, poetul este și un explorator al interiorității. El nu evită întrebările dificile, ci le confruntă direct. Neliniștea, dorința de absolut, frica de necunoscut și speranța sunt transformate în materie poetică. Prin această transformare, experiența personală devine universală. Cititorul se regăsește în aceste trăiri și înțelege că nu este singur în căutările sale.

Blaga sugerează că omul trăiește într-o tensiune permanentă între dorința de a cunoaște și imposibilitatea de a cunoaște totul. Poetul nu încearcă să rezolve această tensiune, ci o exprimă. În această exprimare se află frumusețea poeziei. Misterul nu este eliminat, ci amplificat, iar această amplificare dă sens existenței.

Poetul are și o misiune morală. El nu scrie doar pentru a crea frumusețe, ci pentru a trezi conștiințe. Într-o lume în care superficialitatea devine tot mai prezentă, poezia devine un act de rezistență. Poetul îi face pe oameni să simtă, să gândească, să se oprească din grabă. El creează o neliniște care nu distruge, ci construiește.

Dimensiunea sacră este, de asemenea, fundamentală. Poetul nu explică divinul, dar îl sugerează prin simboluri și imagini. Există în poezia lui Blaga o reverență față de existență, o acceptare a faptului că lumea este mai mult decât ceea ce putem percepe. Poetul devine astfel un intermediar între om și absolut.

În concluzie, rolul poetului în viziunea lui Lucian Blaga este unul profund și complex. Poetul este păstrătorul misterului, creatorul de sens, mediatorul dintre om și univers și exploratorul interiorității umane. El nu oferă răspunsuri definitive, dar face întrebările mai valoroase. Într-o lume care caută certitudini, poetul ne amintește că adevărata frumusețe a existenței stă în mister.

Citindu-l pe Blaga, nu rămâi același. Nu pentru că ai înțeles totul, ci pentru că ai început să accepți că nu trebuie să înțelegi totul. Și poate că aceasta este cea mai profundă lecție a poeziei: nu să închidă lumea în explicații, ci să o deschidă spre sensuri infinite.

Această deschidere spre infinit nu este una ușoară. Ea presupune renunțarea la siguranța certitudinilor și acceptarea unei stări de căutare continuă. Într-o lume în care suntem obișnuiți să primim răspunsuri clare, poezia lui Blaga ne obligă să trăim cu întrebări. Iar aceste întrebări nu sunt slăbiciuni ale cunoașterii, ci semne ale profunzimii ei. Poetul ne învață că adevărata înțelegere nu vine din acumularea de informații, ci din capacitatea de a simți misterul fără a-l distruge.

În acest sens, poetul devine un model de raportare la existență. El nu se teme de necunoscut, nu încearcă să-l reducă sau să-l ignore, ci îl acceptă ca pe o parte esențială a vieții. Această atitudine implică o formă de curaj, pentru că a trăi în mister înseamnă a renunța la controlul total. Poetul

nu domină lumea prin cunoaștere, ci se lasă cuprins de ea, o ascultă, o interpretează și o transformă în cuvânt.

Există o sensibilitate aparte în modul în care Blaga concepe relația dintre om și univers. Omul nu este stăpânul lumii, ci o parte din ea, o ființă limitată care încearcă să înțeleagă nelimitatul. Poetul este cel care conștientizează această condiție și o transformă într-o formă de frumusețe. În loc să se revolte împotriva limitelor, el le acceptă și le valorifică. Tocmai această limitare face posibilă dorința de cunoaștere, iar dorința de cunoaștere devine motorul creației.

În poezia lui Blaga, fiecare imagine pare să ascundă o lume întreagă. Nimic nu este simplu, nimic nu este definitiv. Cuvintele nu spun totul, ci sugerează mai mult decât exprimă. Această ambiguitate nu este o slăbiciune, ci o forță. Ea obligă cititorul să participe activ, să caute, să interpreteze. Poetul nu oferă sensuri gata făcute, ci creează spații de reflecție în care fiecare cititor își poate regăsi propriile întrebări.

De aceea, lectura lui Blaga nu este niciodată pasivă. Nu poți citi fără să simți, fără să gândești, fără să te implici. Poezia devine un dialog între poet și cititor, un schimb de sensuri și emoții. În acest dialog, poetul nu este superior, ci un ghid. El nu impune o viziune, ci sugerează direcții. Cititorul este liber să accepte sau să respingă, să înțeleagă sau să rămână în incertitudine.

Această libertate este esențială pentru viziunea lui Blaga. Poetul nu constrânge, nu limitează, ci deschide. El creează posibilități, nu concluzii. Într-o lume în care suntem adesea obligați să alegem între variante fixe, poezia ne oferă un spațiu al libertății interioare. Aici nu există răspunsuri corecte sau greșite, ci doar interpretări, trăiri și sensuri personale.

În același timp, această libertate nu înseamnă haos. Poezia lui Blaga are o coerență profundă, o ordine interioară care se bazează pe simboluri recurente și pe o viziune unitară asupra lumii. Lumina, noaptea, tăcerea, satul, natura – toate aceste elemente se regăsesc în opera sa și contribuie la construirea unei lumi poetice recunoscutibile. Poetul creează astfel un univers propriu, în care fiecare element are un rol și o semnificație.

Această lume poetică nu este însă închisă în sine. Ea comunică permanent cu realitatea și cu cititorul. Poetul nu se izolează de lume, ci o reinterpretează. El nu evadează din realitate, ci o aprofundează. Prin poezie, realitatea devine mai intensă, mai bogată, mai plină de sensuri. Poetul nu creează o lume paralelă pentru a fugi de cea reală, ci pentru a o înțelege mai bine.

Un alt aspect important este relația dintre poezie și timp. În viziunea lui Blaga, poezia are capacitatea de a depăși timpul. Ea aduce trecutul în prezent și proiectează prezentul în viitor. Prin poezie, experiențele individuale devin universale și durabile. Poetul transformă momentul efemer într-o formă de permanență. În acest sens, poezia devine o formă de nemurire.

Această idee este strâns legată de afirmația „veșnicia s-a născut la sat”. În spatele acestei imagini se află o concepție profundă despre timp. Satul nu este doar un spațiu geografic, ci un simbol al continuității, al tradiției și al legăturii cu originile. Poetul recuperează această dimensiune și o integrează în viziunea sa asupra lumii. Astfel, trecutul nu este pierdut, ci transformat în sursă de sens.

În același timp, poetul nu idealizează trecutul în mod naiv. El nu propune o întoarcere completă la origini, ci o reconciliere între trecut și prezent. Poezia devine un spațiu în care aceste dimensiuni se întâlnesc. Poetul nu respinge modernitatea, dar nici nu renunță la tradiție. El caută un echilibru între cele două, o armonie care să permită omului să-și păstreze identitatea într-o lume în schimbare.

În plan interior, această căutare a echilibrului se reflectă în tensiunea dintre rațiune și emoție. Poetul nu le separă, ci le îmbină. Poezia lui Blaga este în același timp profund gândită și intens simțită. Această combinație îi conferă forță și autenticitate. Poetul nu este doar un gânditor sau doar un sensibil, ci o sinteză între cele două dimensiuni.

Această sinteză se regăsește și în modul în care poetul se raportează la limbaj. Cuvintele nu sunt folosite în mod obișnuit, ci transformate. Ele capătă sensuri noi, devin simboluri, creează imagini. Limbajul poetic nu este un instrument neutru, ci o formă de creație. Prin cuvinte, poetul nu doar descrie lumea, ci o reconstruiește.

În acest proces, metafora joacă un rol esențial. Ea permite depășirea limitelor limbajului obișnuit și accesul la o formă mai profundă de cunoaștere. Metafora nu explică, ci sugerează. Ea deschide sensuri, nu le închide. Prin metaforă, poetul creează punți între lucruri aparent diferite, revelând legături ascunse.

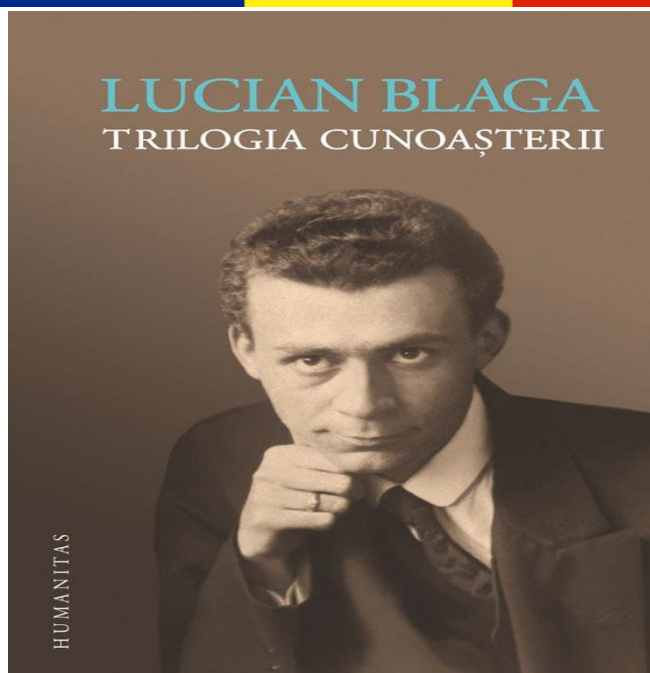
Această capacitate de a vedea legături invizibile este una dintre trăsăturile definitorii ale poetului. El nu percepe lumea ca pe un ansamblu de elemente separate, ci ca pe un întreg coerent. Fiecare lucru este legat de celelalte, iar poetul este cel care intuiește aceste legături. Prin poezie, el le face vizibile pentru ceilalți.

În final, se poate spune că rolul poetului în viziunea lui Lucian Blaga este acela de a menține vie dimensiunea profundă a existenței. Într-o lume în care totul tinde să devină superficial și grăbit, poetul este cel care încetinește timpul, care adâncește realitatea, care redă sens lucrurilor aparent simple. El nu schimbă lumea în mod direct, dar schimbă modul în care o percepem.

Iar această schimbare este, poate, cea mai importantă. Pentru că, atunci când înveți să vezi lumea altfel, începi să trăiești altfel. Începi să observi frumusețea acolo unde înainte nu vedeai nimic, să simți profunzimea lucrurilor aparent banale, să accepți misterul fără teamă. Poetul nu îți oferă o lume nouă, ci îți deschide ochii către cea existentă.

Și, poate, în acest gest simplu, dar profund, se află adevărata lui misiune. Nu să închidă sensurile, ci să le multiplice. Nu să ofere certitudini, ci să creeze posibilități. Nu să explice totul, ci să lase loc pentru mirare. Pentru că, în cele din urmă, omul nu trăiește doar prin ceea ce știe, ci mai ales prin ceea ce simte și caută.

Astfel, poetul devine nu doar un creator de artă, ci un păstrător al umanității. Într-o lume în continuă schimbare, el este cel care amintește de profunzime, de sens și de mister. Și tocmai de aceea, rolul său rămâne esențial, indiferent de epocă.

SECȚIUNEA

INFORMARE- DOCUMENTARE

elevi

Motto: „Din clima fierbinte/ a basmului, sfinte/ irog, inorog/c-un semn te invoc”

(Lucian Blaga – „Îndemn de poveste”)

„LAUDĂ SEMINTELOR CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR”

Elevul, **Nuț Radu**

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, jud Alba

Coordonator: bibliotecar școlar Gheorghiu Raluca

Bibliografie de autor

- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Eonul dogmatic*. București : Cartea Românească, [s.a.] (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961), ONCIUL Dimitrie. *Cultură și cunoștință*. Cluj : Editura Institutului de Arte Grafice "Ardealul", 1922, 105 p. (BCUT, Biblioteca Universității „Lucian Blaga” Sibiu)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Fețele unui veac*. Arad : Editura Librăriei Diecezane, 1925, (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Daria*. Cluj : Editura Institutului de Arte Grafice "Ardealul", 1925, 159 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Lauda somnului*. București : Cartea Românească, 1929 (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Daimonion*. Cluj Napoca: „Societatea de maine”, 1930, 97 p. (BCUB)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Avram Iancu*. Sibiu : Tiparul Institutului de Arte Grafice "Dacia Traiană", 1934 (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961), PETROVICI Ion. *Elogiul satului românesc*. București : Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, 1937, 28 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Geneza metaforei și sensul culturii*. București : Fundația Regală pentru Literatură și Artă "Regele Carol II", 1937 (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *La curțile dorului*. București: Fundația pentru Literatură și Artă "Regele Carol II", 1938, 105 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Artă și valoare*. București : Fundația pentru Literatură și Artă "Regele Carol II", 1939, 203 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Diferențialele divine*. București : Fundația pentru Literatură și Artă "Regele Carol II", 1940, 211 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Despre gândirea magică*. București: Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1941, 178 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opera dramatică*. Sibiu: Dacia Traiana [s.a], 1942, 380 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Nebănuitele trepte*. Sibiu : Dacia Traiană, 1943, 109 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Arca lui Noe*. Sibiu : Dacia Traiană, 1944, 118 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Editura pentru literatură, 1962, 216 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Antologie de poezie populară*. București : Editura pentru Literatură, 1966, 297 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Editura pentru literatură, 1966, 536 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

- BLAGA, Lucian. *Gândirea românească în Transilvania în secolul al XVIII lea*. București: Științifică, 1966, 232 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, (BCUT))
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Editura pentru literatură, 1967, 557 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezele luminii: Mirabila sămânță*. București: Editura pentru literatură, 1968, 284 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritul matematic*. București: Științifică, 1969, 243 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Triologia culturii*. București: Universală, 1969, 401 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Din lirica engleză: Tălmăciri*. București: Univers, 1970, 136 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Scriseri despre artă*. București: Meridiane, 1970, 196 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Isvoade: Eseuri, conferințe, articole*. București: Minerva, 1972, 248 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezii. Teatru*. București: Albatros, 1972, vol.1: 204 p.; vol.2: 416 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Ceasornicul de nisip*. Cluj Napoca: Dacia, 1973, 332 p.(BCUB)
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Eminescu, 1973, 222 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Despre conștiința filosofică*. Timișoara: Facla, 1974, 180 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Univers, 1974, 133 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 1. Poezii*. București: Minerva, 1974, 491 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 2. Poezii*. București: Minerva, 1974, 536 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Ce aude unicornul*. București: Minerva, 1975, 216 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *În marea trecere*. București: Eminescu, 1975, 200 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Aspecte antropologice*. Timișoara: Facla, 1976, 204 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Elanul insulei*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 276 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUT)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Ființa istorică*. Cluj-Napoca : Dacia, 1977, 292 p. (BCUT, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Încercări filosofice*. Timișoara: Facla, 1977, 295 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 4. Poezii*. București: Minerva, 1977, 559 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 5. Poezii*. București: Minerva, 1977, 491 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 6. Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1979, 263 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. vol. 6 : Hronicul si cântecul vîrstelor*; ed. îngrij. Dorli Blaga. București: Minerva, 1979, 216 p. (Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Opere.Volumul 7. Eseuri*. București: Minerva, 1980, 415 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)

- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1980, vol.1: 198 p.; vol.2: 416 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezii. Teatru*. București: Albatros, 1980, vol.1: 198 p.; vol.2: 415 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian (1895-1961). *Mirabila sămînță*. București : Minerva, 1981, 261 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1981, 448 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Cartea Românească, 1982, 480 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 1. Poezii autume*. București: Minerva, 1982, 604 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Albatros, 1983, 144 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 8. Triologia Cunoașterii*. București: Minerva, 1983, 739 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1983, 212 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Ion Creangă, 1984, 160 p. (Biblioteca Liceului Sportiv Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 2. Poezii postume*. București: Minerva, 1984, 581 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1984, vol.1: 431 p.; vol.2: 294 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 9. Triologia Culturii*. București: Minerva, 1985, 479 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1986, 383 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1986, 649 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Cunoaștere și creație: Culegere de studii*. București: Cartea Românească, 1987, 579 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 10. Triologia Valorilor*. București: Minerva, 1987, 636 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Opere. Volumul 11. Triologia Cosmologică*. București: Minerva, 1988, 514 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Peisaj și amintire*. București: Sport- Turism, 1988, 200 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Eminescu, 1988, 416 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Correspondența (A-F)*. Cluj-Napoca: Dacia, 1989, 308 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1990, 239 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Caron*. București: Humanitas, 1990, 528 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Prometeu, 1991, 128 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1991, 722 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1992, 247 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

- BLAGA, Lucian. *Cenzura transcendentă: Triologia Cunoașterii 3*. București: Humanitas, 1993, 192 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Hyperion, 1993, 400 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1993, 431 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Eonul dogmatic*. București: Humanitas, 1993, 192 p. (Biblioteca Județeană "Gheorghe Șincai" Bihor)
- BLAGA, Lucian. *Cunoașterea luciferică*. București: Humanitas, 1993, 192 p. (Biblioteca Județeană "Gheorghe Șincai" Bihor)
- BLAGA, Lucian. *Curs de filosofia religiei*. Alba Iulia-Paris: Fronde, 1994, 263 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Triologia culturii, I: Orizont și stil*. București: Humanitas, 1994, 192 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Triologia culturii, II: Spațiul mioritic*. București: Humanitas, 1994, 224 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Triologia culturii, III: Geneza metaforei și sensul culturii*. București: Humanitas, 1994, 224 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. București: Grai și suflet, Cultura Națională, 1995, 308 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian (1895-1961), BREAZU Ion. *De amicitia Lucian Blaga - Ion Breazu*. Cluj : Biblioteca Apostrof, 1995, 348 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Din activitatea diplomatică*. București: Eminescu, 1995, 295 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Gheghinescu-Vania, Domnița: Domnița nebănuitelor trepte*. București: Muzeul Literaturii Române, 1995, 184 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole: Drama*. Iași: Ars Longa, 1995, 175 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Opera poetică*. București: Humanitas, 1995, 669 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Muzeul Literaturii Române, 1995, 102 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Triologia valorilor. Volumul 1: Știință și creație*. București: Humanitas, 1996, 224 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian. *Triologia valorilor. Volumul 2: Gândire magică și religie*. București: Humanitas, 1996, 384 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE).
- BLAGA, Lucian. *Triologia valorilor. Volumul 3: Artă și valoare*. București: Humanitas, 1996, 192 p. (BUAI; Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE).
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1997, 356 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Triologia cosmologică: Diferențialele divine. Apecte antropologice. Ființa istorică*. București: Humanitas, 1997, 519 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca ASE)
- BLAGA, Lucian (1895-1961) *Experimentul și spiritul matematic*. București : Humanitas, 1998, 267 p. (BCUT)
- BLAGA, Lucian. *Corespondența de familie*. București: Universal Dalsi, 2000, 108 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2001, 296 p. (Biblioteca Județeană Mureș)

BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2008, 356 p. (BCUT, BCUI)
BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii*. București: Humanitas, 2013, 649 p. (Biblioteca Județeană "Gheorghe Șincai" Bihor)
BLAGA, Lucian. *La obârșie, la izvor*. Târgu-Mureș: Școala Ardealul, 2018, 91 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Poemele luminii/Les poemes de la lumiere*. Cluj-Napoca: Școala Ardeleană, 2019, 145 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv Alba Iulia)

OPERE ÎN ALTE LIMBI

BLAGA, Lucian. *Ausgewahllet gedichte*. Bukarest: Jugendverlag, 1967, 232 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, Biblioteca Universității Politehnica Timișoara)
BLAGA, Lucian. *Novemberi uyar*. București: Kriterion, 1967, 111 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Chronik und lied der lebenszeiten*. Bukarest: Jugendverlag, 1968, 240 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Evek kronikaya es eneke*. București: Kriterion, 1968, 200 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Csodalatos Mag*. Cluj- Napoca: Dacia, 1975, 172 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Les Poems de la lumiere*. București: Minerva, 1978, 604 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Lucian Blaga versei*. Budapest: Európa Könyvkiadó, 1979, 286 p. (Biblioteca Județeană "Gheorghe Șincai" Bihor)
BLAGA, Lucian. *Gedichte*. Bukarest: Minerva Verlag, 1980, 688 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *A milagrosa semente*. București: Minerva, 1981, 264 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian (1895-1961), MARTI, Hugo. *Im Zeichen der Freundschaft*. Bukarest : Kriterion, 1985 (BCUT)
BLAGA, Lucian. *At the Court of Yearning: poems*. Columbus: Ohio State University Press, 1989, 211 p. (BCUC)
BLAGA, Lucian. *Les differentielles divines*. București: Roza Vânturilor, 1990, 180 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Poesie*. Timișoara: Editura de Vest, 1995, 107 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Somnlos Vind*. Eslov: Forlags AB Gondolin, 1995, 64 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Poesies*. București: Libra, 1997, 224 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Der Wunderbare Samen*. Bukarest: Universal Dalsi Verlag, 1998, 80 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian. *Poeme choisi*. București: Grai și suflet – Cultura Națională, 1998, 306 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
BLAGA, Lucian (1895-1961). *Complete poetical works of Lucian Blaga, 1895-1961*. Iași ; Oxford ; Portland : Center for Romanian Studies, 2001, 624 p. (BCUT)

REFERINȚE CRITICE

ALUCAI, Aurora. *Lucian Blaga : 1895-1961: biobibliografie*. Iași : Biblioteca Centrală Universitară Iași, 1979, 1265 p. (BCUC)

- BALU, Ion. *Lucian Blaga*. București: Albatros, 1986, 208 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BALU, Ion. *Opera lui Lucian Blaga. Vol.1*. București: Albatros, 1995, 355 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BALU, Ion. *Viata lui Lucian Blaga*. București: Libra, 1995 (BCUB)
- BALU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga. Vol.2: aprilie 1935 – martie 1944*. București: Libra, 1996, 472 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BALU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga. Vol.3: aprilie 1944 – iunie 1947*. București: Libra, 1997, 303 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BALU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga. Vol.4: iulie 1947 – mai 1961*. București: Libra, 1999, 440 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BALU, Ion. *Lucian Blaga: sinteze și comentarii literare pentru liceu, bacalaureat și admitere în învățământul universitar*. București: [s.n.], [s.a.], 64 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BANCILA, Vasile. *Lucian Blaga, energie românească*. Timișoara: Marineasa, 1995, 263 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BARBULESCU, Titus. *Lucian Blaga. Teme și tipare fundamentale*. București: Saeculum I.O., 1997, 158 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUB)
- BĂCIUȚ, Codruța. *Acasă la Lucian Blaga*. Tîrgu-Mureș: Editura Nico, 2011, 150 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
- BELLU, Pavel. *Blaga în marea trecere*. București: Eminescu, 1970, 288 p. (Biblioteca Județeană Alba Iulia; BCUB, Biblioteca Universității Politehnica Timișoara)
- BLAGA, Corneliu. *Lucian Blaga necunoscut*. Alba Iulia: Societatea Culturală "Lucian Blaga", 1993, 112 p. (BCUC)
- BLAGA, Corneliu. *Lucian Blaga necunoscut*. Alba Iulia: Almidal SRL, 1993, 112 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BUAI)
- BLAGA, Dorli, BĂLU, Ion. *Blaga supravegheat de Securitate*. Cluj: Biblioteca Apostrof, 1999, 268 p. (BCUT)
- BLAGA, Dorli. *Tatăl meu, Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Biblioteca Apostrof, 2004, 380 p. (BCUC)
- BLAGA, Lucian. *Antologie comentată. Alcătuită de Florea Firan și Constantin M. Popa*. Craiova: Macedonski, 1992, 180 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Centenar „Lucian Blaga” (1895 – 1995): Manifestări culturale din țară și de peste hotare prilejuite de centenarul Lucian Blaga*. Alba Iulia, 1996 (Festivalul Internațional „Lucian Blaga")
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. Sibiu: Imago, 1995, 119 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BLAGA, Lucian. *Zări și etape*. București: Minerva, 1990, 367 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BOLDEA, Iulian, NISTOR, Eugeniu. *Discurs poetic și discurs filosofic: Interpretări critice*. Tîrgu-Mureș: Ardealul, 2013, 228 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv, Alba Iulia, Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- BORCILĂ, Mircea. *Elemente de filozofie a limbii în gândirea lui Lucian Blaga*. În: *Revista de filozofie*, 1969, vol. 16, nr. 12, p. 1485-1492. (BCUC)
- BRAGA, Corin. *Lucian Blaga: Geneza lumilor imaginare*. Iași: Institutul European, 1998, 288 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUC, BUAI)
- BRUCIU, Andra. *Lucian Blaga: reflexe germane în filosofia culturii*. București: Fundația Culturală Libra, 2006, 304 p. (BCUB, BCUC)
- BUCUR, Marin. *Metamorfozele luminii în poezia lui Lucian Blaga*. București: Editura Academiei R. S. R., 1979, 7 p. (BCUB)
- BUGA, Marin. *Lucian Blaga: Analiza poeziei “Stalactica”*. București: Editura Academiei R.S.R., 1980, 5 p. (BCUB).

- BURLACU, Elena Luminița. *Mitic, magic, poetic in opera lui Lucian Blaga : (Lirica)*. Bucuresti: Universitatea din Bucuresti, Facultatea de Litere, 2004, 220 p. (BCUB)
- CARPINIȘAN, Radu. *Lucian Blaga și medicina: studii și cercetări în istoria medicinei și farmaciei*. Sebeș: Centrul Cultural „Lucian Blaga”, 2000 (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- CÂRLUGEA, Zenovie. *Poezia lui Lucian Blaga*. Târgu-Jiu: Editura Alexandru Ștefulescu, 1995, 212 p. (Biblioteca Universității din Craiova)
- CÂRLUGEA, Zenovie. *Lucian Blaga*. Târgu-Jiu : Măiastra, 2006, 184 p. (BCUT, [Bib. Academiei Române București](#))
- CENUȘĂ, Mircea. *Lucian Blaga si Universitatea din Cluj: contribuții documentare*, Alba Iulia: Editura Scoala Albei, 1995, 244 p. (BCUB)
- CENUȘĂ, Mircea. *Interviurile lui Lucian Blaga*. Alba Iulia: Școala Albei, 2000, 136 p. (Biblioteca Universității din Craiova)
- CHELARIU, Traian. *Lucian Blaga și Glasul Bucovinei*. Cernăuți: Tiparul "Glasul Bucovinei", 1938, 11 p. (BCUC)
- CIMPOI, Mihai. *Lucian Blaga: Paradisiacul, lucifericul, mioriticul (poem critic)*. Cluj Napoca: Dacia, 1997, 124 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- COZMA, Carmen. *Lucian Blaga*. Iași : Timpul, 2002, 100 p. (BCUT)
- CROHMALNICEANU, Ov. S. *Lucian Blaga*. București: Editura pentru literatură, 1963, 180 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BUAI, BMB, BCUT, Biblioteca Universității din Craiova)
- CROITORU, Marilena. *Lucian Blaga*. Prunișor: Ecko Print, 2007, 85 p.(BCUI).
- CUBLEȘAN, Constantin, BÂGIU, Lucian Vasile, CÂMPAN, Diana. *Dicționarul personajelor din teatrul lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca : Dacia, 2005, 456 p. (BCUT)
- CUBLEȘAN, Constantin. *Lucian Blaga dramaturgul: eseuri*. Târgu-Mureș: Ardealul, 2010, 137 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv, Alba Iulia, Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- CUIBUS, Daiana. *Exerciții de filosofia limbajului. Introducere în logosul blagian*. București: Biblioteca Bucureștilor, 2001, 231 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- CURTICEANU, Mircea. *Lucian Blaga: De amicitia*. Cluj Napoca: Apostrof, 1995, 348 p. (BCUB, BCUI).
- DIACONU, Florica, DIACONU, Marin. *Dicționar de termeni filosofici ai lui Lucian Blaga*. București : Univers enciclopedic, 2000, 348 p. (BCUT)
- DRĂGHICI, Petre. *Poezia lui Lucian Blaga*. Sibiu : Tipografia Arhidiecezană, 1930 (BCUT)
- DRĂGHICI, Marius, FLONTA, Mircea, VASILESCU, Oana. *Lucian Blaga, filosof al științei*. București : Editura Academiei Române, 2022, 211 p. (BCUC)
- DRÎMBA, Ovidiu. *Filosofia lui Blaga*. București : Cugetarea-Georgescu Delafras, 1944, 192 p. (BCUT)
- DRÎMBA, Ovidiu. *Filosofia lui Blaga*. București : Excelsior-Multipress, 1995, 176 p. (BCUT)
- FANACHE, Vasile. *Chipuri tăcute ale veșniciei în lirica lui Blaga*. Cluj-Napoca : Dacia, 2003, 193 p. (BCUT)
- FÂNTÂNERU, Constantin. *Poezia lui Lucian Blaga și gândirea mitică*. București : Tipografia "Bucovina" I. E. Torouțiu, [1940], 261 p. (BCUT)
- GANĂ, George. *Opera literară a lui Lucian Blaga*. Bucuresti: Minerva, 1976, 416 p. (BCUB)
- GAVRILIU, Leonard. *Inconștientul în viziunea lui Lucian Blaga*. București : Iri, 1997, 260 p. (BCUT, Biblioteca ASE)
- GHISE, Dumitru, BOTEZ, Angela, BOTEZ, Victor. *Lucian Blaga - cunoaștere și creație: culegere de studii*. București: Cartea Românească, 1987, 577 p. (Biblioteca ASE)
- GRUIA, Bazil. *Blaga inedit. Amintiri și documente*. Cluj Napoca: Dacia, 1974, 320 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- GRUIA, Bazil. *Blaga inedit – efigii documentare*. Cluj Napoca: Dacia, 1981, vol1: 196 p., vol.2: 216 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- HOSSUS, Petre. *Memorialul Lucian Blaga*. Norcross: Criterion Publishing, 2003, 274 p. (Biblioteca

Universității din Craiova)

IFTIMIE, Gheorghe. *Lucian Blaga și creștinismul românesc*. Iași : Tipografia "Liga Culturală", 1944 (BCUT)

ILICA, Anton. *Lucian Blaga*. Arad : Multimedia, 1999, 223 p. (BCUT)

ILIS, Florina. *Blaga: în căutarea numelor*. Iași : Polirom, 2025, 324 p. (BCUC)

INDRIES, Alexandra. *Corola de minuni a lumii*. Timișoara: Facla, 1975, 248 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BMB)

INDRIES, Alexandra. *Sporind a lumii taină. Verbul în poezia lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1981, 276 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUB)

IUBU, Mihai. *Amintiri despre Lucian Blaga*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, 2007, 76 p. (BCUT)

LIVADĂ, Melania. *Lucian Blaga*. Sibiu : Dacia Traiană, 1944, 16 p. (BCUT)

LIVADA, Melania. *Inițiere în poezia lui Lucian Blaga*. București: Cartea Românească, 1974, 216 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MARES, Nicolae. *Lucian Blaga: diplomat la Varșovia*. București : Editura Fundației "România de Mâine", 2011, 394 p. (Biblioteca ASE)

MARES, Nicolae. *Fiul Lancrămului și activitatea sa în multiple ipostaze*. Alba Iulia: Aeternitas, 2023, 234 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv, Alba Iulia, Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MARGA, Andrei, PISO, Ioan, PETREU, Marta. *Lucian Blaga, D. D. Roșca*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, 2007, 186 p. (BCUT)

MARGINEANU, Ion. *Lucian Blaga – amiaza focului: Clipe despre Lucian Blaga recuperate din aura memoriei*. Alba Iulia: [s.n], 2000, 168 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MARGINEANU, Ion. *Ceasul care nu apune: clipe cu Lucian Blaga*. Alba Iulia: Societatea culturală „Lucian Blaga”, 1996, 332 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MARIȘ, Ioan. *Lucian Blaga - clasicizarea expresionismului românesc*. Sibiu : Imago, 1998, 192 p. (BCUT)

MATEI, Pamfil, GUȚAN, Ilie. *Caietele Lucian Blaga*. Sibiu: Editura Universității "Lucian Blaga" din Sibiu, 2001, 337 p. (Biblioteca Universității din Craiova)

MATEI, Pamfil, GUȚAN, Ilie. *Caietele Lucian Blaga*. Vol. 2: Comunicări și traduceri prezentate la colocviul național studentesc Lucian Blaga, ed. a II-a, din 19-21 octombrie 2000. Sibiu: Editura Universității "Lucian Blaga" din Sibiu, 2001, 337 p. (Biblioteca Universității din Craiova)

MICU, Dumitru. *Estetica lui Lucian Blaga*. București: Editura Științifică, 1970, 215 p. (BMB)

MIHAILESCU, Dan C. *Dramaturgia lui Lucian Blaga*. Cluj Napoca: Dacia, 1984, 228 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BMB)

MICU, Dumitru. *Lirica lui Lucian Blaga*. București: Editura pentru literatură, 1967, 168 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MIHU, Achim. *Lucian Blaga – miorița cultă a spiritualității românești*. București: Viitorul Românesc, 1995, 240 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MINCU, Marin. *Lucian Blaga - poezii*. Constanța : Pontica, 1995, 304 p. (BCUT)

MIOC, Simion. *Tudor Arghezi, Lucian Blaga*. Timișoara : Universitatea din Timișoara, Facultatea de Filologie, 1989, 333 p. (BCUT)

MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul. Insurgentul*. București: Anima, 1999, 310 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MUNTEAN, Ironim. *De la Lucian Blaga la Radu Stanca*. Alba Iulia: Școala Albei, 1997, 118 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MUNTEAN, Ironim; Iacov, Oliviu. *Lucian Blaga – azi în școala*. Alba Iulia: Școala Albei, 2001, 72 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

MUSCĂ, Vasile. *Filosofia ideii naționale la Lucian Blaga și D.D.Roșca*. Cluj : Biblioteca Apostrof, 1996, 160 p. (BCUT, BCUI)

MUTHU, Mircea. *Lucian Blaga - dimensiuni răsăritene*. Pitești : Paralela 45, 2000, 117 p. (BCUT)

- NICOLAU, Petre. *Motive lirice fundamentale în poezia lui Lucian Blaga: drumul și oglinda*. București: Universitatea București, [s.a.], 198 p. (BCUB)
- NISTOR, Eugeniu. *Teoria Blagiană despre matricea stilistică*. Târgu Mureș: Ardealul, 1999, 114 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- NISTOR, Eugeniu. *Lucian Blaga-biografie și destin*. Târgu Mureș: Ardealul, 2019, 91 p. (Biblioteca Liceului cu Program Sportiv Alba Iulia)
- OPRISAN, I. *Lucian Blaga printre contemporani*. București: Minerva, 1987, 608 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- OPRIȘAN, I. *Lucian Blaga printre contemporani*. București : Saeculum : Vestala, 1995, 607 p. (BCUT)
- PETRESCU, Alexandru. *Lucian Blaga*. Timișoara : Eurobit, 2003, 266 p. (BCUT)
- POP, Ion. *Lucian Blaga – universul liric*. București: Cartea Românească, 1981, 283 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia; Biblioteca Casei Copului Didactic Alba, BCUB)
- POP, Ion. *Lucian Blaga - universul liric*. Pitești : Paralela 45, 1999, 215 p. (BCUT)
- POP, Ion. *Lucian Blaga în 10 poeme*. Cluj-Napoca : Dacia, 2004, 148 p. (BCUT)
- POP, Traian. *Introducere în filosofia lui Blaga*. Cluj Napoca: Dacia, 2001, 192 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- POP, Traian. *Lucian Blaga: sistemul cunoașterii*. Cluj-Napoca: Casa Cartii de Știință, 2003, 258 p. (BCUB)
- POP, Traian. *Lucian Blaga - ontologia culturii*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, 2006, 211 p. (BCUT)
- POP, Traian. *Lucian Blaga - filosofia și metafizica valorilor*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, 2007, 212 p. (BCUT)
- POP, Traian. *Lucian Blaga - problematica Trilogiei cosmologice*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, [s.a] (BCUT)
- POPA, Mircea. *Lucian Blaga și contemporanii săi*. Cluj-Napoca : Casa Cărții de Știință, 2007, 252p. (BCUT)
- POPESCU, Ion Mihail. *O perspectivă românească asupra teoriei culturii și valorilor (Bazele teoriei culturii și valorilor în sistemul lui Lucian Blaga)*. București: Editura Eminescu, 1980, 328p. (BCUB)
- RUGESCU, Lelia. *Cu Lucian Blaga*. Cluj Napoca: Dacia, 1985, 212 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUT)
- RUSU, Liviu. *De la Eminescu la Lucian Blaga și alte studii literare și estetice*. București : Cartea Românească, 1981 (BCUT)
- SORA, Mariana. *Cunoaștere poetică și mit în opera lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1970, 279 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia, BCUT, Biblioteca Universității „Lucian Blaga” Sibiu)
- STĂNILOAE, Dumitru. *Pozitia dlui Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie*. București: Paideia, 1993, 128 p. (BCUB)
- ȘOPTICĂ, Ciprian Iulian. *Gândirea dogmatică în gnozeologia lui Lucian Blaga*. Alba Iulia : Gens Latina, 2014, 114 p. (BCUI)
- ȘTEFAN, Emilia. *Influențe germane în opera lui Lucian Blaga*. Craiova : Universitaria, 2013, 283 p. (BCUI)
- TANASE, Alexandru. *Lucian Blaga – filozoful poet, poetul filozof*. București: Cartea Românească, 1977, 480 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- TEODORESCU, Alexandru. *Lucian Blaga și cultura populară românească*. Iași : Junimea, 1983 (BCUT)
- TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga. Mitul dramatic*. Timișoara: Facla, 1985, 344 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- TODORAN, Eugen. *Fondul folcloric românesc în poezia lui Lucian Blaga*. Timișoara : Universitatea din Timișoara, Facultatea de Filologie, Catedra de limba și literatura română. Perfecționare, 1980 (BCUT)

- TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga. Mitul poetic. Vol.1.* Timișoara: Facla, 1981, 352 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga. Mitul poetic. Vol.2.* Timișoara: Facla, 1983, 356 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia; Biblioteca Casei Corpului Didactic Alba)
- TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga: Mit, poezie, mit poetic.* București: Grai și suflet – Cultura Națională, 1997, 478 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- TUDOSESCU, Ion. *Lucian Blaga. Concepția ontologică.* București: Editura Fundației „României de mâine”, 1999, 180 p. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- TURCU, Constantin I. *Lucian Blaga sau Fascinația diplomației.* București : Editura Enciclopedică, 1995 (BCUT, [Bib.Univ. Tehnice "Ghe. Asachi" Iași](#))
- VAIDA, Mircea. *Lucian Blaga : Afinități și izvoare.* București: Minerva, 1975, 356 p. (BMB)
- VAIDA, Mircea. *Pe urmele lui Lucian Blaga.* București : Sport-Turism, 1982 (BCUT)
- VASILESCU, Emil. *Lucian Blaga.* București: Eminescu, 1981, 337 p. (Universitatea Transilvania Brașov)
- VASILIU, Emil. *Lucian Blaga: Biblioteca Critică.* București: Eminescu, 1981, 336 p. (Biblioteca Casei Corpului Didactic Alba)
- VATAMANIUC, Dimitrie. *Lucian Blaga.* București : Editura Științifică și Enciclopedică, 1977, 201 p. (BCUT)
- VATAMANIUC, D. , GHERAN, Niculae. *Lucian Blaga: 1895-1961.* București : Editura Științifică și Enciclopedică , 1977, 762 p. (Biblioteca ASE)
- VOICA, Iuliana Gabriela. *Absolutul divin la Lucian Blaga și Dumitru Stăniloae.* Pitești : Esențial Proiect Educațional, 2016 (BNR)
- ZAGAEVSCHI, Cornelius. *Funcții metaforice în "Luntrea lui Caron" de Lucian Blaga.* Cluj-Napoca : Clusium, 2005 (BCUT)
- ZISSU, Mihai Hr. *Dicționarul limbii poetice a lui Lucian Blaga : Poemele luminii.* Constanța : Europolis, 2004, 522 p. (BNR)
- ZLATE, Ștefania. *Lucian Blaga : texte comentate.* Târgoviște : Valahia University Press, 2010 (BNR)

ARTICOLE APĂRUTE ÎN PERIODICE:

ANGHELESCU, Mircea. *Lucian Blaga: în corespondență.* În: *Transilvania*, XIX, 1990, Nr. 4, p. 25-26. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

ANTONESCU, Nae. *Mircea Eliade despre Lucian Blaga: o convorbire a lui Mircea Eliade cu Lucian Blaga sub forma unei conversații.* În: *Tribuna*, XXIX, 1985, Nr. 22, p. 5. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BĂLU, Ion. *O nouă bibliografie Lucian Blaga.* În: *România literară*, XVII, 1984, Nr. 37, p. 9. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BĂLU, Ion. *Lucian Blaga: Între poezie și filozofie.* În: *România literară*, XVIII, 1985, Nr. 21, p. 4. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BĂLU, Ion. *Permanențe mitice în dramaturgia lui Lucian Blaga.* În: *România literară*, XIX, 1986, Nr. 22, p. 4-5. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BĂLU, Ion. *Dialectica valorilor în viziunea lui Lucian Blaga.* În: *România literară*, XX, 1987, Nr. 19, p. 5. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BOGDAN, Lucian. *Correspondența lui Lucian Blaga cu Andrei Mureșanu.* În: *Steaua*, XXXV, 1984, Nr. 4, p. 9. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BOTEZ, Victor. *Publicistica lui Blaga.* În: *Luceafărul*, XXVIII, 1985, Nr. 21, p. 6. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

BUZAȘI, Ion. *Lucian Blaga: Personaj în romanul contemporan.* În: *Tribuna*, XXX, 1986, p. 6. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

CENUȘĂ, Mircea. *Correspondența lui Lucian Blaga.* În: *Unirea*, XXI, 1988, Nr. 5402, p.2. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)

CIOCULESCU, Șerban. *Lucian Blaga: Poemul iubirii. Breviar.* În: *România literară*,

- XVII, 1984, Nr. 39, p. 7. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- CIOCULESCU, Șerban. *Amintiri despre Lucian Blaga*. În: *România literară*, XVIII, 1985, Nr. 5, P. 7. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- DANCIU, Maxim I. *Lucian Blaga: despre omul luciferic. Unghiuri și antinomii*. În: *Steaua*, XXI, 1987, Nr. 9, p. 55-56. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- FANACHE, V. *Teatrul lui Blaga*. În: *Steaua*, XXXV, 1984, p. 49. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- GALATESCU, Cornelia. *Un manuscris inedit al lui Lucian Blaga*. În: *Contributii bibliologice și cercetări de arhivă*, [s.a.], Nr. 9, p. 98-109 (BCUB)
- GANĂ, George. *Lucian Blaga*. În: *Limba și literatura română*, XV, 1986, Nr. 1, p. 41-44. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- HITCHINS, Keith. *Lucian Blaga și satul românesc*. În: *Tribuna*, XXXIII, 1988, Nr. 7, p. 3. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- MIHU, Achim. *Lucian Blaga: un mister? (I)*. În: *Tribuna*, XXXII, 1988, Nr. 14, p.4,6. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- MIHU, Achim. *Lucian Blaga: un mister? (II)*. În: *Tribuna*, XXXII, 1988, Nr. 15, p. 2. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- MIHU, Achim. *Lucian Blaga: un mister? (IV)*. În: *Tribuna*, XXXVII, 1988, Nr. 17, p. 3. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- MIOC, Simion. *Lucian Blaga și țărmul lusitan*. În: *Steaua*, XXXVII, 1987, Nr. 9, p. 42-43 (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- MUTHU, Mircea. *Lucian Blaga: Sămânța cultă*. În: *Steaua*, XXXVII, 1986, Nr. 9, p.6. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- PODGOREANU, Traian. *Aforismele lui Lucian Blaga*. În: *România literară*, XX, 1987, Nr. 2, p. 5. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- POP, Grigore Traian. *Filosofia lui Blaga: o ancilla a poeziei sale*. În: *Ramuri*, 1988, Nr. 3, p.5. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- RADU, I. *Dilema etnopsihologiei și filozofia culturii la Lucian Blaga*. În: *Steaua*, XXXVII, 1986, Nr. 9, p. 46-47. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- RĂU, Aurel. *Teritoriul Blaga sau o alternativă a raportului filozofie – poezie*. În: *Steaua*, XXXV, 1986, Nr. 5, p. 22-23. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- RUJA, Alexandru. *Lucian Blaga: Mirabila poezie*. În: *Orizont*, XXXV, 1984, Nr. 21, p. 1. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- ȘTEFĂNESCU, Alex. *La o nouă lectură: Lucian Blaga*. În: *România literară*, v. 36, 2003 iun 4, nr. 22, 10-11. (BCUI)
- ȘULUȚIU, Octav. *Valoarea tăcerii în poezia lui Lucian Blaga*. În: *Revista Fundațiilor Regale*, An. 7, 1940, nr. 10, p. 182-189. (BCUI)
- ȘULUȚIU, Octav. *Schiță de studiu asupra teatrului lui Lucian Blaga*. În: *Revista Fundațiilor Regale*, An. 9, 1942, nr. 11, p. 420-436. (BCUI)
- TUDOR, Corneliu Vadim. *Izvoarele lui Blaga*. În: *Luceafărul*, XXVIII, 1985, Nr. 21, p. 6. (Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba Iulia)
- VULTURESCU, George. *Metafora "drumului" în poetica lui Lucian Blaga*. În: *Tomis*, An. 12 (Nr. 8)/aug., 2007, p. 82-86. (BNR)
- VULTURESCU, George. *O paralelă: M. Eminescu - "harfa sfărâmată", L. Blaga - "harfa de-ntuneric"*. În: *Scriptor*, An. 6 (Nr. 5/6)/mai-iun., 2020. p. 48. (BNR)

Abrevieri folosite:

BCUT- Biblioteca Central Universitară Timișoara

BCUB- Biblioteca Central Universitară București

BUAI- Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” Alba Iulia

BMB- Biblioteca Metropolitană București

BCUC- Biblioteca Central Universitară Cluj – Napoca

BCUI- Biblioteca Central Universitară Iași

Biblioteca ASE- Biblioteca Academiei de Studii Economice

BNR- Biblioteca Națională a României

SECȚIUNEA

ARTE PLASTICE elevi și profesori

MOTTO: „Focul din adâncuri aprinde flacăra din noi”

Motto: Focul din adâncuri aprinde primăvara din noi

Elev: Panțiru Andreea Larisa
Clasa a X-a A
Colegiul Tehnic „Apulum”- Alba Iulia
Prof. coordonator: Cunțan Mariana

Focuri de primăvară

Îngînînd prin văi tăria
sună ramul, sună glia.
Focuri ard, albastre ruguri.
Pomii simt dureri de muguri.

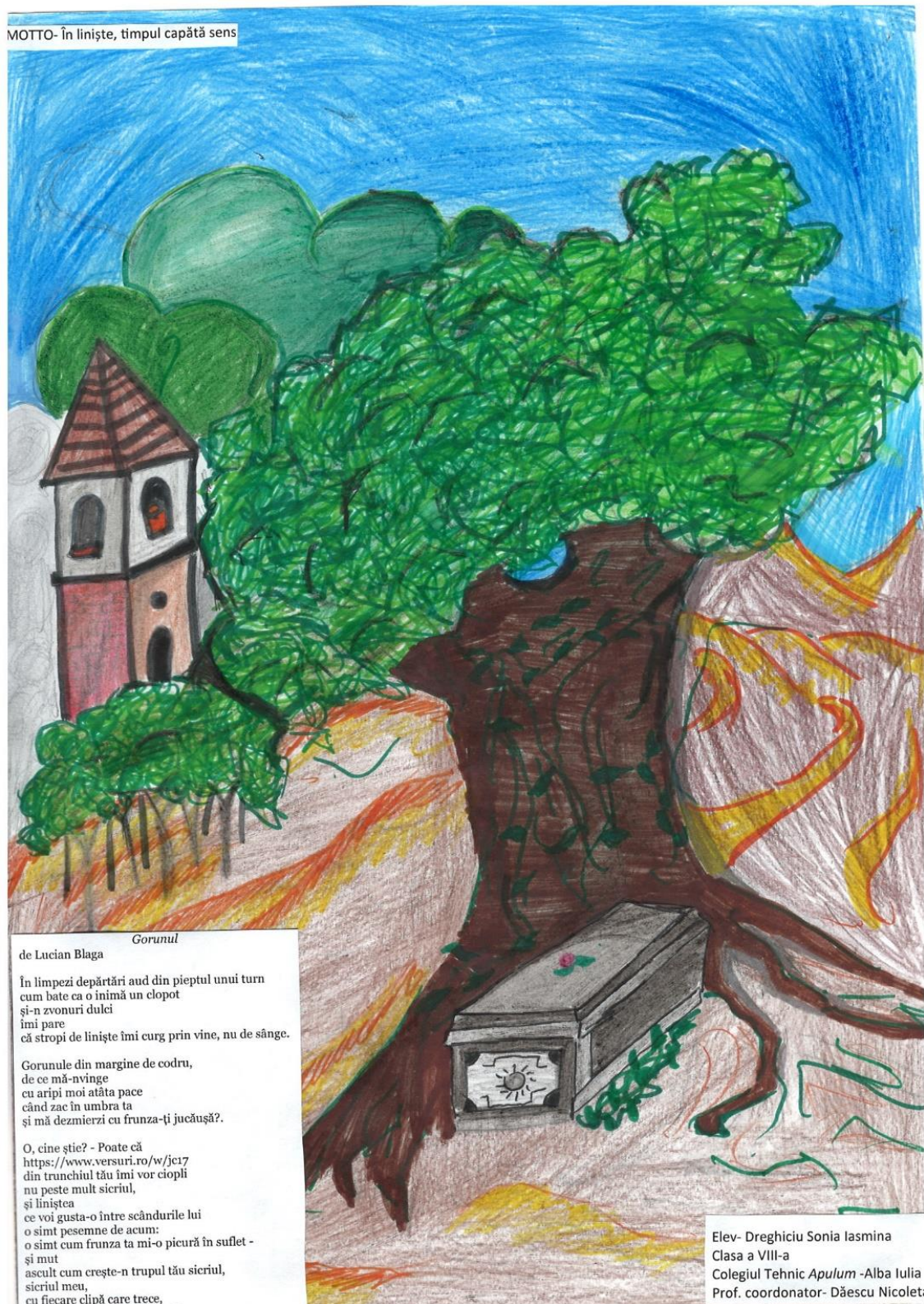
Prinși de duhul înverzirii
prin grădini ne-nsuflețim.
Pe măsura-naltă-a firii
gîndul ni-l dezmărginim.

Ce-am uitat aprindem iară.
Sub veșminte ne ghicim.
Căutăm în primăvară
un tărîm ce-l bănuim.

Căutăm pămîntul unde
mitic să ne-alcătuim,
ochi ca oameni să deschidem,
dar ca pomii să-nflorim.

Eleva: **PANȚIRU ANDREEA LARISA**, Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia, profesor
coordonator **Cunțan Mariana**

MOTTO: „În liniște timpul capătă sens”

**Eleva: DREGHICIU SONIA IASMINA, Colegiul Tehnic Apulum Alba Iulia, profesor
coordonator: Dăescu Nicoleta**

MOTTO : „Stelele deasupra mea/Nimeni nu mi le-a fura” (Lucian Blaga)

Eleva: **ȘERBĂNESCU RALUCA IOANA**, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, profesor coordonator: **Rusu Sofica**

Motto: „În taina lumii, lumina nu dezvăluie, ci adâncește misterul”.

Eleva: **PLOSCĂ LIDIA RAHELA**, Colegiul Național
„Inochentie Micu Clain” Blaj, coordonator: bibliotecar
școlar **Berghian Cristina**

„Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”
de Lucian Blaga

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
și nu ucid cu mintea tainele, ce le-ntâlnesc
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora sugrumă vraja nepătrunsului
ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu, eu cu lumina mea sporesc a lumii taină -
în calea mea și-ntocmai cum cu razele ei albe
luna
nu micșorează, ci tremurătoare
mărește și mai tare taina nopții,
așa îmbogățesc și eu întunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
și tot ce-i neînțeles
se schimbă-n neînțelesuri și mai mari sub ochii
mei-căci eu iubesc
și flori și ochi și buze și morminte.

MOTTO : „ Natura se privește cu sufletul, nu cu ochii!”

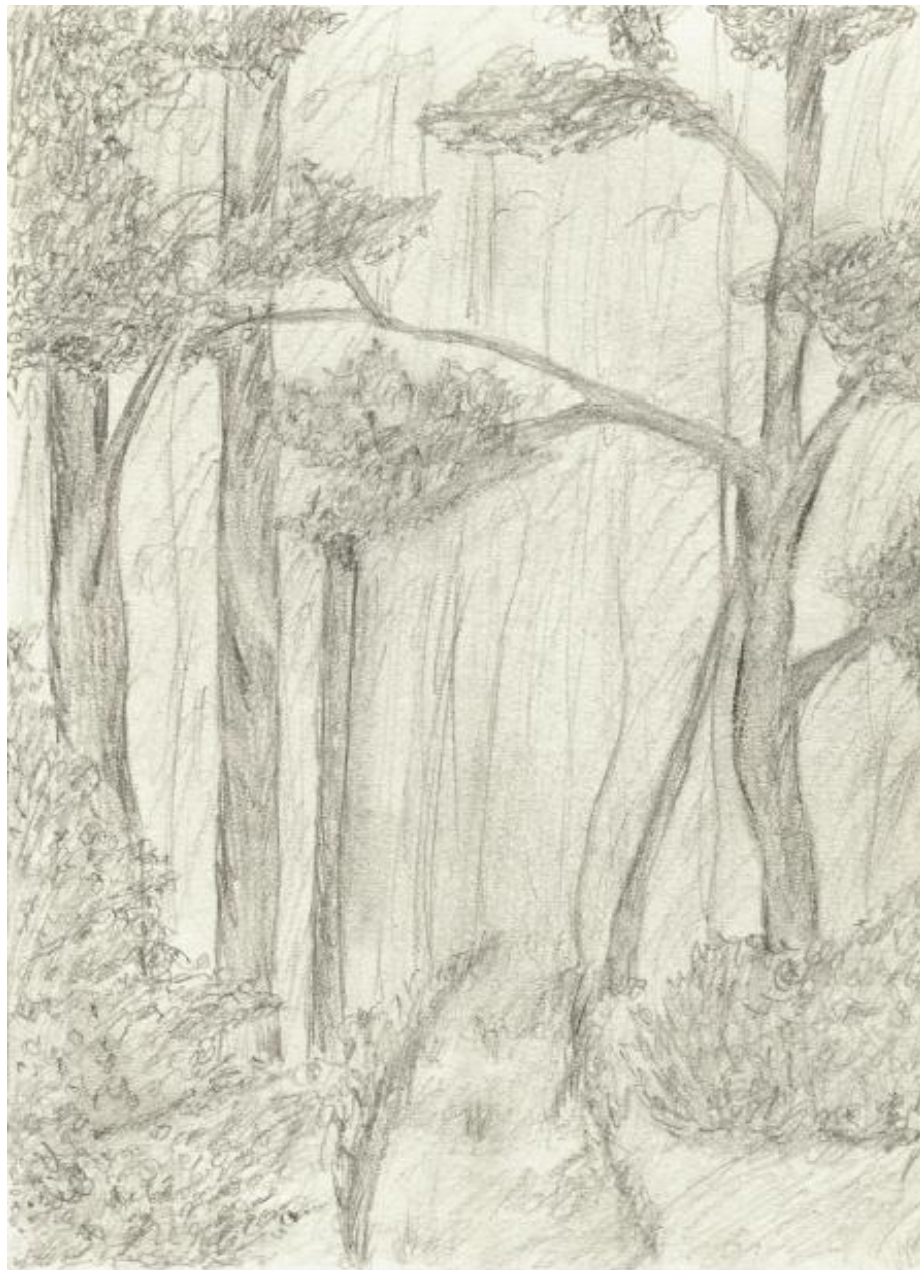
„Inima pădurii”

de Lucian Blaga

Miră-te, dezmiră-te
zilele pădurii,
zile ale facerii,
zilele răsirii.

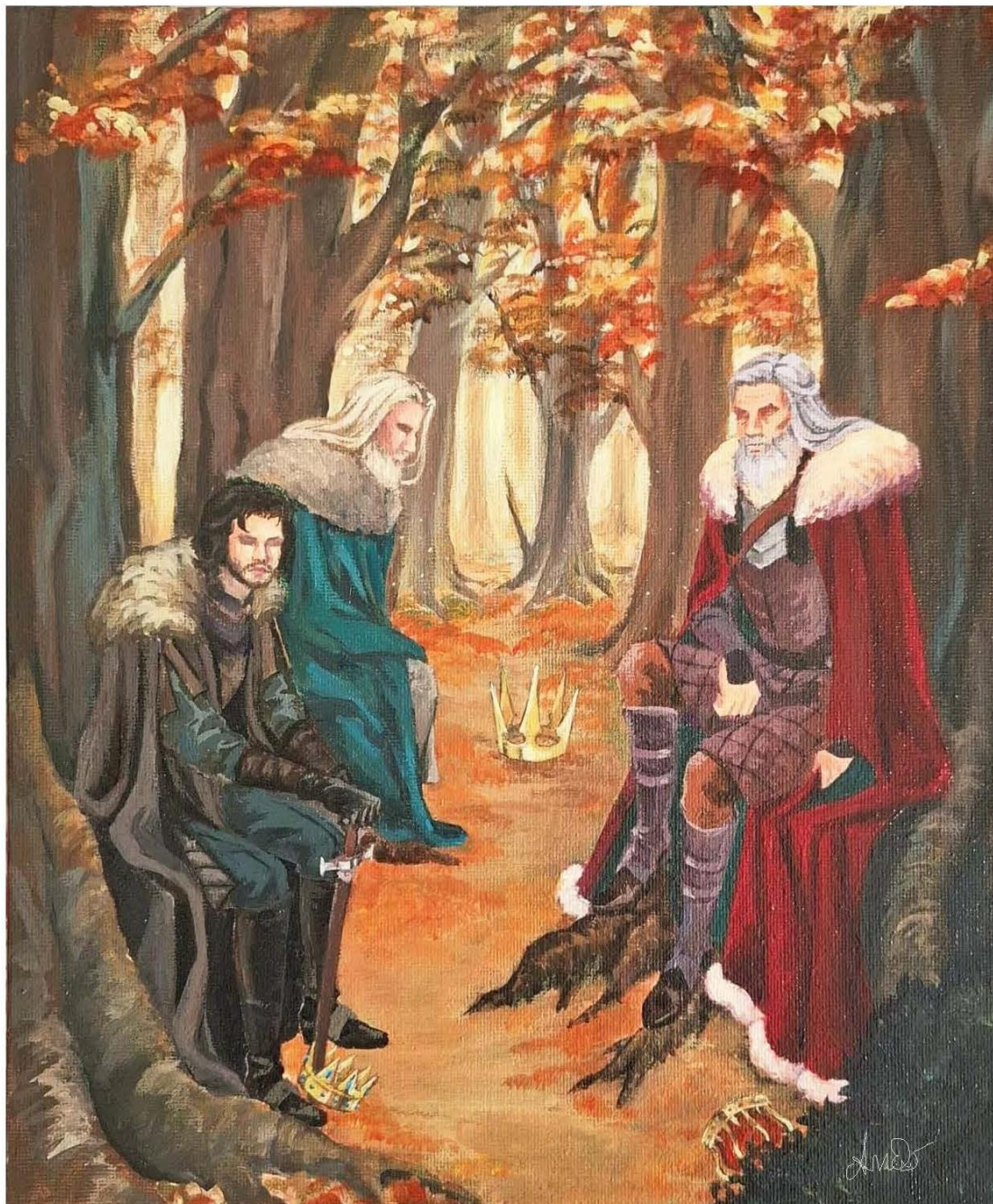
Miră-te, dezmiră-te
văile răsirii,
cari vădesc miresmele,
mândrele și nurii.

Miră-te, dezmiră-te
cântecul făpturii,
locul unde toate cresc,
inima pădurii.

Eleva: **OPINCARIU LAURA**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain”
Blaj, coordonator: bibliotecar școlar **Berghian Cristina**

MOTTO : „ Trec toate-n marea pribegie/ Ca norii, toamna, călători”

Eleva: **VINTILĂ ANA**, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj, profesor coordonator:
Seicean Daiana

MOTTO: „Nu există un om atât de laș, pe care iubirea să nu-l transforme în erou”

Izvorul nopții

Lucian Blaga

Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri încât
seara
când stau culcat cu capu-n
poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt
izvorul
din care tainic curge noaptea
peste văi
și peste munți și peste seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

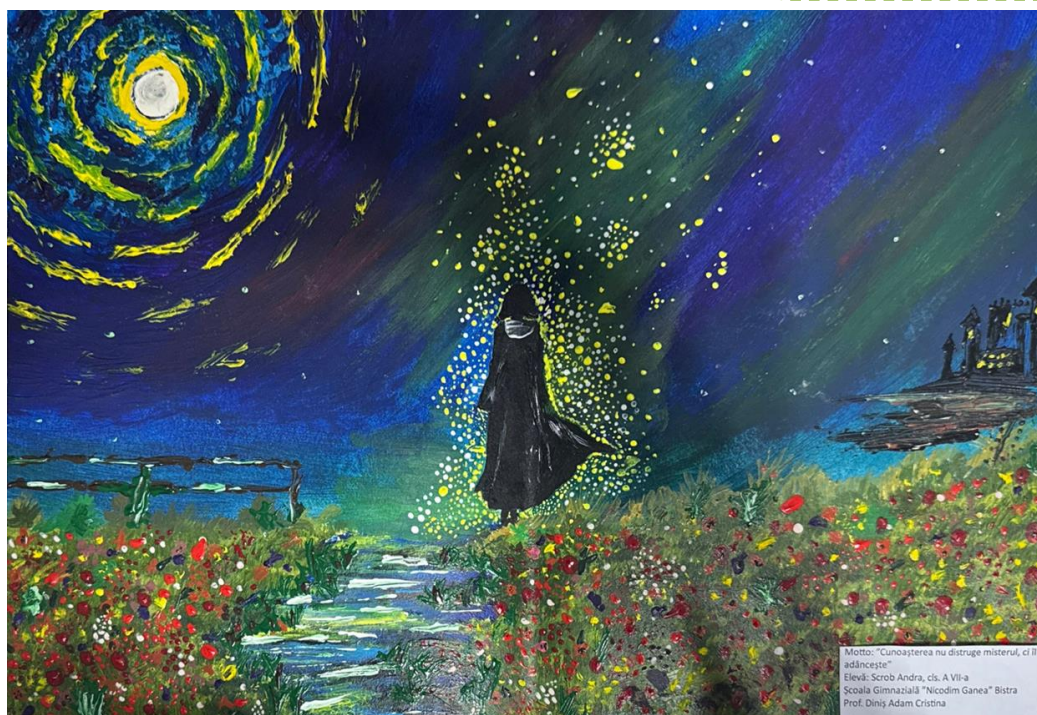
Eleva: **TOMPI DENISA ELENA**, Liceul Tehnologic „Ștefan
Manciulea” Blaj, coordonator: bibliotecar școlar **Arion Mărioara**

Motto: „Frumusețea este peste tot în jurul nostru”

„Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”

de Lucian Blaga

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
și nu ucid cu mintea tainele, ce lent
ntâlnesc
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora sugrumă vraja
nepătrunsului ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu, eu cu lumina mea sporesc a lumii
taină -
în calea mea și-ntocmai cum cu razele ei
albe luna
nu micșorează, ci tremurătoare
mărește și mai tare taina nopții,
așa îmbogățesc și eu întunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
și tot ce-i neînțeles
se schimbă-n neînțelesuri și mai mari sub

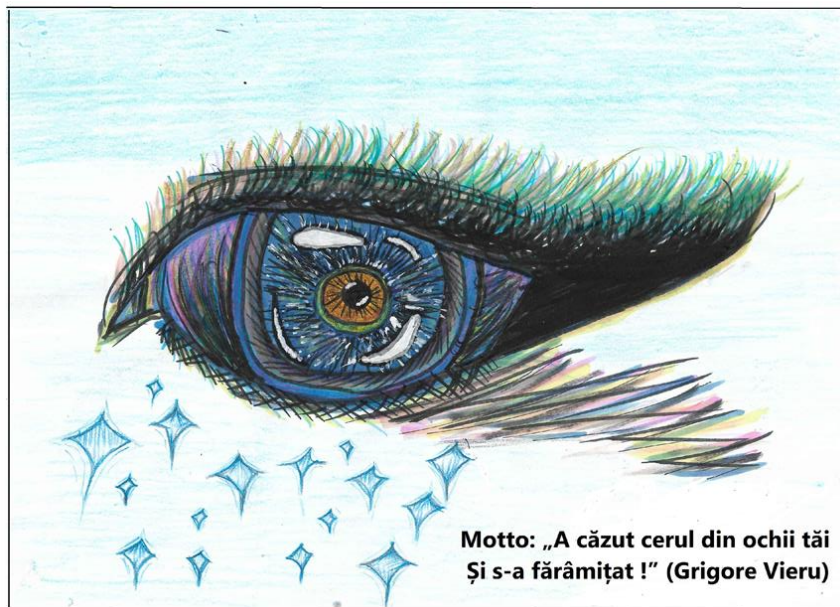
Eleva **Scrob Andra**, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra, prof.
coordonator **Diniș-Adam Cristina**

Motto: „A căzut cerul din ochii tăi/ Și s-a fărâmițat” (Grigore Vieru) ”

Lacrimile

de Lucian Blaga

Când izgonit din cuibul veșniciei
întâiul om
trecea uimit și-ngândurat prin codri
ori pe câmpuri,
îl chinuiau muștrându-l
lumina, zarea, norii - și din orice
floare
îl săgeta c-o amintire paradisul -
și omul cel dintâi, pribeagul, nu
știa să plângă.
Odată istovit de-albastrul prea
senin
al primăverii,
cu suflet de copil întâiul om
căzu cu fața-n pulberea
pământului:
„Stăpân, ia-mi vederea,
ori dacă-ți stă-n puțință
împăienjenește-mi ochii
cu-n giulgiu,
să nu mai văd
nici flori, nici cer, nici zâmbetele
Evei și nici norii,
căci vezi - lumina lor mă doare”.
Și-atuncia Milostivul într-o clipă
de-ndurare
îi dete lacrimile.

**Motto: „A căzut cerul din ochii tăi
Și s-a fărâmițat !” (Grigore Vieru)**

Eleva: Rusu Viktoria Isabelle, Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Ocna Mureș, profesor coordonator: Morar Carmen

SECȚIUNEA

CREAȚIE LITERARĂ

elevi și profesori

MOTTO : „ *Sporim nesfârșirea c-un cântec, c-o taină*”, (Lucian Blaga)

Eleva : Avram Daria Cristina

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia

Coordonator : Prof. Mircea Cosmina

GRĂDINA...

Ce frumoasă era grădina-n care-am fost cândva,
Când timpul se oprea sub pașii tăi ușori,
Iar eu trăiam doar pentru ochii tăi de flori,
Crezând că-n noi nimic nu s-ar putea schimba?

Azi calc pe urme reci și dorul mă apasă,
Se frâng în mine visuri, stinse rând pe rând,
Și-n fiecare clipă te pierd mai mult, plângând, Iubirea
noastră arsă-n liniștea rămasă.

Cum ai putut lăsa tăcerea între noi, Când
sufletul ți-l dăruiam fără măsură? Acum
iubirea doare ca o rană pură,
Și port în piept doar umbra clipelor de-apoi.

Dar încă te mai strig în noapțile târzii, Cu
inima zdrobită de atâta dor,
Sperând că vei renaște iar dintr-un fior,
Și vom fi iar întregi, ca-n prima zi, noi doi

CÂT DE TARE A DURUT

Înspăimântați ne cerem
mai aproape,
Ca doi nebuni ne vrem
îmbrățișați,
Să alergăm, dar cu picioare
șchioape,
Să ne găsim apoi și mai
îndepărtați.

Noi doi cu mantii însângerate
Ne batem singuri doar
ca să simțim.
Jurăm iubiri cu gloanțe încărcate
Și tragem primii ca să nu
murim.

Speriați am tras de frică, nu
din ură,
Când pielea noastră nu

a mai fost scut.

Căci nu mai știm iubi fără
armură,
Odată am făcut-o în
trecut.

Și cât de tare, cât de tare a
durut

MOTTO : „*Iubind- ne-ncredințăm că suntem*” (Lucian Blaga)

Eleva: **CORCHEȘ ROXANA**
Centrul Județean de Excelență Alba
Coordonator: **prof. Bodea Roxana**

LE SOUFFLE DES MONTAGNES

Donnez-moi une âme, vous, montagnes anciennes,
où la rivière murmure en secret sous le temps,
où la vallée respire comme un cœur sans chaînes
et la lumière tombe en silence brûlant.
Dans l'ombre des forêts, quelque chose m'appelle,
un dieu oublié marche encore sous le ciel.
La charrette avance, lente comme une prière,
sur les chemins de pierre que la nuit a bénis,
et chaque roue répète une obscure lumière
que le vent des hauteurs n'a jamais trahie.
Je sens dans mon sang l'écho des âges muets,
comme si la terre savait déjà qui je suis.
Au bord de la rivière, l'eau emporte mes peurs,
elle roule des troncs, des rêves, des silences,
et dans son cri sauvage je reconnais les heures
où l'homme n'était qu'un souffle en présence.
Aurora fragile, suspendue dans le vide,
tu verses sur mon âme un feu limpide.
Et la nuit descend, vaste, sur les collines,
comme une main divine fermant les yeux du jour,
je deviens étranger à mes propres racines
et frère du mystère qui me parle d'amour.
Montagnes, gardez-moi dans votre ombre profonde :
je veux apprendre à naître au cœur du monde.

Motto: „Dorul al meu gând neîmplinit”

Eleva: **Cosma Noelia**

Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj

Coordonator: **prof. Tarko Iulia**

DORUL ȘI COPILĂRIA

Și vinul singur nu se face,
cum și nici teatrul nu-mi displace.
La teatru se muncește mult
Cum via se îndrăgește scump.

Eram copil mai mititel,
pe când visam încetinel
ca să devin actriță mare,
cu-n suflet plin de încântare.

Adesea boacăne făceam
mai pe furiș, poate zbieram,
dar totul era veselie
cu chiote și gălăgie.

Poate aveam doar cam opt ani,
dar și cu mama mă certam.
Eram copil mai năvălaș
cam nu-n totdeauna drăgălaș.

Copilăria mi-o iubesc
cum o actriță îndrăgesc.
Tot cu păpuși eu mă jucam
și teatrul tot îl îmbinam.

Vai, dar cu ce dor
îmi amintesc, privind în zbor
cum scumpa mea copilărie
a trecut ca o vijelie.

Mai în final, ca printre șoapte
stau și mă gândesc în noapte
la scumpa mea copilărie,
frumoasă ca o armonie

Dar dorul nu îl pot uita,
cum și nici visul amâna.
Voi fi mare educatoare
și teatrul îl voi face cu răbdare.

Mi-e dor de a mea copilărie
de tot ce a fost și o să fie.

Mi dor și nu mai pot uita
ce vis măreț mă aștepta.

TRECEREA ÎN NEFIINȚĂ

Timpul tot s-a oprit, încremenit în ceară,
când mintea ei s-a stins ca o candelă în seară.
Nu mai știa nimic din ce-a fost și ce va fi,
doar sufletul, pasăre rară, își caută un rost,
peste tot ce a fost, peste ape multe și peste un gol în suflet.

La țărmul de zi, în clepsidra cu stele
s-a stins chipul ei ca luna printre ele.
Un „Asta e!” tăcut ca dintr-o față cu lacrimi,
căci Dumnezeu a-ntins peste ea o boală
și i-a închis liniștit, pleoapa amară.

Nu o mai caut, e-acum un ecou,
o tăcere ce crește mereu într-un timp nou.
E scrisă departe, e scrisă în suflet,
e un mister ce nu se dezleagă,
o umbră ce mângâie golul ei trup.

Poate-am uitat să-i spun în goana de ieri
cât am iubit-o, printre mii de tăceri,
dar inima-mi știe, un clopot blând,
că ea era acolo, iar eu nu eram pe pământ.
O recunosc abia acum, cât îmi e de dor de ea.

Rămâne de acum o amintire; o simplă șoaptă
pe treapta din urmă, pe cruce e scrisă.
Nu o plâng, nu-i jelesc plecarea grea,
căci în neființă, ea se-împlinea.
O păstrez în tăcere... e bunica mea!

Motto: „*Sunt adevăruri pe care e cu neputință să le înțelegi corect, dacă înainte de aceea n-ai trecut prin anumite rătăcirii!*” (Lucian Blaga)

Eleva **Micu Georgiana Alesia**

Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Coordonator: prof. Ghișan Adina

URME PE SUFLET

Ne strângem mâinile la marginea serii,
Fără să ne spunem unde ne doare,
Suntem două bărci uitate pe malul tăcerii,
Așteptând o altfel de zare.

Tu porți în privire un drum care s-a rupt!
Eu port în palme pietre adunate de dor!
E atâta zgomot în tot ce-am bătut și-am pierdut,
Încât să tăcem ne e mult mai ușor.

Nu e nevoie de vorbe să știm cine suntem,
Nici de nume strigate prin case pustii,
Suntem ceea ce singuri, în noapte, ne temem,
Și ceea ce uităm să mai fim, fiind vii.

Lumea trece prin noi ca un vânt printr-o poartă,
Lăsând în urmă doar praf și un semn,
Suntem o poveste ce singură se poartă,
Scrisă cu unghia pe-o bucată de lemn.

Iar la final, când stelele vor veni să ne vadă,
N-o să le spunem nimic despre ce-a durut,
Vom lăsa doar tăcerea între noi să mai cadă,
Ca o haină de lână pe un trup cunoscut.

STAȚIA ZERO

Betoane reci ne strâng în cercuri de mătase,
E ora în care orașul își varsă suspinele pe asfalt,
Suntem mii de celule în aceleași carcase,
Pierduți în gol, sub același mut asalt.
Nu ne privim în ochi, ne e teamă de oglindă,
Căci frica celuilalt e oglinda din piept,
Așteptăm o lumină care să ne cuprindă,
Dar trenul întârzie... sub cerul nedrept.

Privește mâna celui care stă pe scaun, lângă tine,
E aceeași piatră rece pe care o strângi în pumn,
Aceeași frică surdă de ceea ce mai vine,
Același rest de viață ce se preface-n scrum.
Urcăm, coborâm, aceleași scări mecanice, tăcuți,
Suntem o armată de umbre cu ochii spre podea,
Prea târziu să fim morți, prea devreme să fim vii,
Într-o singură singurătate... infinită.

Se aud plane sparte sub șinele de fier,
E un zgomot alb, un urllet care nu mai vrea,
Suntem condamnați să căutăm bucăți de cer
Sub cerul de plumb ce se lasă peste noi.
Aceleași stații, aceiași pereți cu igrasie,
Ne fură chipul și ne-apasă umerii spre pământ,
Suntem o singură și mută erezie,
Ce caută în gol un ultim și pierdut cuvânt.

Ne pierdem în marea de umbre anonime,
Uitați sub o ploaie de praf și argint,
Deși stăm aproape, suntem la un univers depărtat.
Nici moartea nu știe de noi, nici viața nu ne mai vrea,
Suntem singurătatea ce-și poartă singură steaua grea.

Motto: „ Natura e singura care poate avea o legatură pură cu sufletul”

Eleva **Opincariu Laura**
Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj
Coordonator: prof. Tarko Iulia

SUFLETUL NATURII

Sub cerul verde din codrul preasfânt,
Se-aude-un psalm din frunze și pământ.
Un cântec sfânt ce leagă cer de mână,
Și toată viața-ntr-o tăcere sună.

În rădăcini străvechi, tăcute,
Se Țes speranțe-n fire nevăzute,
Iar seva urcă, lin, se înalță
Din moarte, ea devine viață.

Căci moartea nu-i sfârșit, ci prag
Spre un drum liniștit, dulceag,
Unde lumina-n taină se adună
Și sufletul devine iar lumină.

DOR DE LUNĂ

Privesc spre lună, marele mister,
Un vis aprins pe margine de cer,
Și-n mine arde un dor nestins
s-o ating, deși-i de neatins.

Întind spre ea flori fără nume
și i-aș da întreaga lume,
dar cerul stă departe, neclintit,
și-mi frânge visul tainic, neîmplinit.

Și tot trag, de parcă pot s-ajung,
de parcă drumul nu ar fi prea lung,
căci dragostea în mine e prea mare,
mai mare, decât orice depărtare.

Dar luna nu coboară pentru mine,
Totul, rămâne printre ruine
Un simbol, a tot ce nu putem,
Să fim, s-avem... și totuși vrem.

Motto: „Între lumină și taină, omul trece prin lume, nu ca să dezlege misterul, ci ca să-l simtă”

Eleva **Ploscă Lidia Rahela**

Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj

Coordonator: prof. Tarko Iulia

ÎN MAREA TRECERE

Mă pierd în amurg ca șoapta îndelungată,
Când munții își culcă la poale noroiul,
Simt cum din piept, o lumină curată
Străbate țesându-mi croiul.

Mă-ntreb unde merge poteca de scrum,
Și cine-a oprit ceasornicul lumii,
Că viața e doar un miracol, acum
Ea soarbe din cupa tăcerii și-a vremii.

Mă-nchin la izvoare ce nu mai suspină
Și las oriunde o urmă de dor,
În mine și moartea răsună
Un zbor de lăstun ce apune-n fior.

TAINA LUMII

Privesc liniștea lumii-n zori,
și nu-i deschid ascunsul rost.
Minunea crește uneori
mai vie decât ieri a fost.

Lumina cade peste gând
și nu deznoadă orice fir,
Noima lumii, rând pe rând,
se-ascunde-n umbră și-n delir.

Și merg ursuz pe drumul meu,
fără să cer răspuns deplin,
căci nu ce-i tănuț e greu,
ci doar umbră în divin.

Motto: „*Dumnezeu este adevăratul meu prieten*”

Eleva **Popa Ioana Maria**

Colegiul Național „Inochentie Micu Clain” Blaj

Coordonator: prof. Tarko Iulia

DUMNEZEUL MEU

Sunt recunoscătoare Lui Dumnezeu.

Nici măcar un ateu

Nu a făcut atât de multe.

Nici măcar o punte

Dintre Rău și Bine pentru mine.

Chiar de I-a fost greu

M-a ajutat mereu,

Bunul meu Dumnezeu.

Cu Prietenul meu

Nimic nu e greu.

Am mare încredere în Tine

Că vei face ca totul să fie mai bine.

Doamne, Ție îți mulțumesc

Că primesc de la Tine tot ce-mi doresc.

Doar la Tine mă mărturisesc.

Oamenii m-au trădat,

Dar Tu nu ai plecat.

Toate păcatele mi le-ai iertat

Și de primejdii m-ai scăpat.

Ca să-ți mulțumesc, la Tine m-am rugat.

EU ȘI DUMNEZEU

Sunt recunoscătoare lui Dumnezeu
Pentru că pot fi eu
Dacă stau să mă gândesc acum,
Uneori simt cum mă fac scrum.

El m-a ajutat
Și de multe ori m-a iertat,
Poate că m-a binecuvântat,
Simt că de durere m-a scăpat.

M-a creat pe mine
Cu o misiune-
Pe care nu o știu,
Dar mă inspiră să scriu.

Nu știu cum să-I mulțumesc,
El m-a ajutat să cresc.
Sper că îi este îndeajuns
Rugăciunile pline de răspuns.

Doamne, Ție îți mulțumesc,
Vreau să mai copilăresc!
Nu vreau să exagerez,
Dar este timpul să mă maturizez.

Cu mare plăcere
Îți voi rămâne pe veci recunoscătoare
Mi-ai luat multe,
Dar m-ai învățat multe.

Am multe păcate,
Dar știu că îmi vor fi iertate
Și nu mă bazez pe asta

Pentru că am primit răsplata

Nu sunt cea mai credincioasă fată,

Nici cea mai deșteaptă,

Dar am credință în Dumnezeu

Și Îi voi fi recunoscătoare mereu.

Motto: „Fii soarele cuiva într-o zi cu nori”

Eleva **Popa Paula**

Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” Oradea

Coordonator: prof Haș Emilia

LUMINA CARE MĂ ȚINE

În suflet port credința ca o floare,
Ce crește sub a ta sfântă îndurare.
Ești calea mea și marea mea speranță,
Îmi dai curaj și multă siguranță.

Isus e bunul nostru ajutor,
Izvor de pace și mântuitor.
El ne-a învățat pe toți a ierta,
Și dragoste în lume a purta.

Când trec prin clipe de îngrijorare,
Găsesc în rugăciune alinare.
Credința mea e scutul cel mai tare,
E liniștea în zi de sărbătoare.

Doresc să merg pe urme sfinte,
Să am în minte veșnicile cuvinte,
Să simt în suflet pacea cea deplină,
Și pașii să-mi fie călăuziți de lumină.

Motto: „*Frumusețea e pretutindeni, chiar și în lucrurile mici, dar nu toți o pot vedea*”.

Elevă, **Scrob Iuliana**

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Coordonator, prof. **Diniș-Adam Cristina**

TREZIREA

Sub un soare nou ce arde-n tăcere,
Simt cum pământul se trezește din uitare
Iar mugurii mici, potire de miere,
Se deschid ca niște ochi spre marea zare.

Lumina se varsă, caldă și mută
Peste livezi ce-au uitat de ninsoare,
O taină adâncă în iarbă e mutată
Și-n fiecare floare e o sărbătoare.

Nu-ntreba de unde vine viața,
Nici de ce cântă pârâul prin lunci
Doar lasă-ți inima să prindă dimineața
Și tainele lumii să nu le ajungi.

E un fior ce străbate pământul,
O bucurie ce n-are cuvânt,
Când primăvara își scrie descântul
Pe aripi de fluturi și-n adieri de vânt

Motto: „Destinul omului este creația.” (Lucian Blaga)

Eleva: Rancea Ayana Maria

Liceul Teoretic Teiuș

Coordonator, prof. **Pop Romina Maria**

CRED CĂ ȘTIU CINE SUNT

am simțit cum ne desparte un întreg anotimp
deja nu mai pot respira cronometrat
privesc pierdută
nu-ți mai văd chipul, dar e liniștitor să te știu departe.

vântul de afară e un clișeu absurd pentru tot ce s-a întâmplat
soarele îți inundă ochii
întâmplător
dar știi că e o rază celestă
vindecătoare
nu-ți va face niciun rău pânu nu te împotrivești

zeci de copii care se clatină de răs și blochează timpul
sunt din nou la prima repetiție
mă împiedic de pașii partenerului și ghicesc
în ochii lui o judecată indusă
sunt din nou în prezent și uit că am trăit asemenea momente stânjenitoare.

legături care se despart în neputință
sunt atât de departe de adevăr
și în sfârșit atât de aproape de mine
amintiri chinuitoare de filtru monocromatic
dar poate o toamnă târzie
e mai bună decât o vară sufocantă
știi că pot scrie poezie oricând,
un gând care mi-a rămas mereu...
de când am aflat că există flori și în noiembrie.

IUBIRE PENTRU IUBIRE ÎN ACEST TRASEU PLIN DE OBSTACOLE

dacă te-ai privi așa cum te privesc eu,
doar atunci poți înțelege
cum nu există cuvinte și nu ne trebuie
o îmbrățișare sparge limitele timpului
spațiului
două mâini mici creează tatuajul perfect
și nu mai rămâne cicatrice

mi-a înghețat respirația într-un miros toxic al despărțirii
ființele se tem de necunoscut
dar eu știu că ai încredere în mine
fiindcă sunt omul care găsește întotdeauna soluții

chiar dacă un paradox poate fi adevărat
și pot fi eu un experiment eșuat
nu pare mare lucru
dar cui îi pasă dacă nu ești tu, de fapt, acela?

eu te-am găsit pe tine și mi-e suficient
cursul normal al vieții
la fel cum zgomotul trepidant al săriturilor
se aude acum tot mai stins în stradă
unde mergeam cu bicicleta

cred că și acum e ceva asemănător
te strig până îmi pierd glasul
sunt convinsă că ai alergat prea departe și continui să mă mint singură

Nu știu de ce trebuie să scriu istoria cuiva pe care nu-l cunosc.

Motto: „ Dans la petite école au seuil de la forêt”

Eleva: Vîrciu Alexia

Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

Coordonator, **prof. Bodea Roxana**

LE MAÎTRE DES HAUTEURS

Dans la petite école au seuil de la forêt,
une lampe à pétrole tremble comme une prière,
et le maître, en silence, veille sur les secrets
des cahiers ouverts dans la lumière claire.
Le vent des montagnes murmure à la porte.

Le feu dans le poêle chante une lente leçon,
les enfants arrivent par sentiers et pâturages,
portant sur leurs pas la nuit et les saisons,
leurs voix sont des sources au cœur des villages,
et lui les recueille comme on garde la foi.

Ses mains sentent le pin, la craie et le pain,
il parle doucement pour ne pas troubler le monde,
car chaque mot s’élève comme un destin,
dans l’air froid où la lumière vagabonde,
et son âme s’enracine plus haut que les sapins.

SECȚIUNEA

TRADUCERE

LIMBA ENGLEZĂ

LIMBA FRANCEZĂ

LIMBA GERMANĂ

LIMBA ITALIANĂ

elevi și profesori

Motto : „ Prezentul tace sau vorbește; numai trecutul cântă. De aici farmecul amintirii”

Prof. Mureșan Roxana Diana
Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

PAX MAGNA

BLAGA, Lucian. Poemele Luminii (1919)

De ce-n aprinse dimineți de vară
mă simt un picur de dumnezeire pe pământ
și-ngenunchez în fața mea ca-n fața unui idol?
De ce-ntr-o mare de lumină mi se-neacă eul
ca pala unei facle în văpaia zilei?

De ce în nopți adânci de iarnă,
când sori îndepărtați s-aprind pe cer
și ochi de lupi prădalnici pe pământ,
un glas îmi strigă ascuțit din întuneric,
că dracul nicăiri nu râde mai acasă
ca-n pieptul meu?

Pe semne – învrăjbiți
de-o veșnicie Dumnezeu și cu Satana
au înțelese că e mai mare fiecare
dacă-și întind de pace mâna. Și s-au împăcat
în mine: împreună picuratu-mi-au în suflet
credința și iubirea și-ndoiala și minciuna.

Lumina și păcatul
îmbrățișându-se s-au înfrățit în mine-ntâia oară
de la-nceputul lumii, de când îngerii
strivesc cu ură șarpele cu solzii de ispită,
de când cu ochii de otravă șarpele pândește
călcâiul adevărului să-l muște-nveninându-l.

PAX MAGNA

*Why in bright summer mornings
do I feel like a drop of Godhead on the Earth
why do I kneel in front of myself like in front of an Idol?
Why is my ego sunk onto an endless light
like is the flame of a torch in the blaze of the day?*

*Why in deep nights of winter,
when distant suns lit on the sky
and eyes of predatory wolves wander on the ground,*

*I hear a voice that cries out incisively from darkness,
that Devil doesn't laugh anywhere with more satisfaction
but my chest?*

*Thus – have been struggling
for ages God and Devil
finally understood that each of them is growing greater
if the two shake their hands in consenting. And they made peace
by living together in my inner self: the two have dripped into my soul
the faith and love, the doubt and lie.*

*The light and sin
getting embraced have fraternized in myself for the first time
since the beginning of the world, since the angels
crushed with hatred the snake with scales of temptation,
since the snake lurked with poisoned eyes
the heel of truth to bite it with venom.*

POETUL

BLAGA, Lucian. Nebănuitele trepte (1943)

Întru pomenirea lui Rainer Maria Rilke

Prietenă, să nu mai rostim zădarnicul sunet
cu care-l chemau muritorii!
Astăzi, vorbind pentru toți
el nu are chip și nu are nume – poetul!
Viața lui mult ne-am mirat,
ca un cântec cu tulbure tâlc,
ca un straniu eres.
În ani de demult
poetul, cuvântul strivindu-și, a îndurat
năpastele toate cu bărbăție
și cele mai mari, cele mai crunte dureri, și le-a stins
în muntele singurătății, ce și-a ales.
Când la un semn
sau surpat albăstrimile cerului,
și minutarele vremii treceau
ca tăişuri prin toată făptura,
în anii aceia, poetul voi să uite de semeni și vatră.
În anii cumplitelor pâcle
când pământeni cu sfânta lor omenie și carne
s-au destrămat fără număr,
și viața – atâta s-a stins
de-ar fi fost, vai, tocmai de-ajuns
ca duhul să prindă trup pe pământ,
Poetul, cu numele șters și pierdut, s-a retras
sub pavăza muntelui,
făcându-se prieten înaltelor piscuri de piatră.

Și neajuns, neclintit, a rămas în jocul destinului
flancat de albe și negre solstiții
mare și singur.
Nu l-a ucis amarnica grijă din vale, nici gândul
că Dumnezeu răpitu-și-a singur puțința-ntrupării.
Nu l-au răzbit nici tunetul din depărtări,
nici tenebrele.
Și nu l-a schimbat în cenușă
fulgerul care i-a fost pentru o clipă
oaspete-n prag.
Mereu își da sieși cuvânt
și pasul său era legământ.
Îngăduie, Prietenă, să-ți amintesc că Poetul
muri numai mult mai târziu.
Mult mai târziu, ucis
de-un ghimpe muiat în azur
ca de-un spine cu foc de albină.
Muri poetul ucis sub soare de-un trandafir,
de-un ghimpe muiat
în simplu albastru, în simplă lumină.
De-atunci, în frunzare-aplecate
privighetorile toate-amuțiră
uimite de cele-ntâmplare.
Privighetorile ceasului, din rarele noastre grădini,
amuțiră-n lumina ce-apare-n zădar
și fără de semne, de-atunci.
Și nu știu nimic pe pământ
ce-ar putea să le-ndemne
să cânte iar.

THE POET

In memory of Rainer Maria Rilke

*My friend, let us not utter the useless sound
which mortals used to call him!
At present, talking on behalf of all
he has neither face, nor name – he, the poet!
His life astonished us a lot,
like a song with a hazy meaning,
like an old superstition.
In the old times
the poet, crushing his word, he fiercely endured
all the injustice
and he brought the most dreadful and cruelest pains to nought
in his very isolation he chose.
When to a mere sign
the vastness of the sky collapsed,
and time passed as painful as*

blades through all the being,
those years, the poet wanted to forget about his peers and his home.
During those years of terrible fog
when humans with their sacred kindness and flesh
dissolved countlessly,
and life itself became so pale
that would have been fairly enough
for the spirit to embody itself on the Earth,
The Poet, having his name wiped and lost, he withdrew
under the mountain's protection,
becoming a friend to the peaks of stone.
And without being reached, remaining still in the game of destiny
guarded by white and dark solstice
great and alone.
He did not let himself be killed by the bitter concern in the valley, nor did the thought
that God deprived Himself with the chance of having a body.
He was not even reached by the thunder in the distance,
nor by the darkness.
And he was not turned into ashes
by the flash which was for a minute
a guest on the brink.
He will always give his word to himself
and his step was a promise.
Let me remind you, my Friend that the Poet
vanished much later.
Far later, being killed
by a thorn dipped in azure
like a bee venom spine.
Did the poet die because a rose under the sun,
because of a thorne dipped into a mere blue, into a simple light.
Ever since, in bent bowers
the nightingales all have lost their song
being astonished by what happened.
The nightingales of the time, in our few gardens
became silent in the light that has appeared with no use
and with no signs, ever since.
And they have not encountered anything on the Earth
that might make them
sing again.

Motto : „ *De unde-și are raiul - lumina? - Știu: îl luminează iadul cu flăcările lui!*”.

Prof: Medrea Alina

Liceul cu Program Sportiv Alba

PRIMĂVARA

Volumul „Poemele Luminii” 1919

A cunoaște. A iubi.
Inc-o dată, iar și iară,
a cunoaște-nseamnă iarnă,
a iubi e primăvară.

A iubi - aceasta vine
tare de departe-n mine.
A iubi - aceasta vine
tare de departe-n tine.

A cunoaște. A iubi.
Care-i drumul ce te-ndeamnă?
A cunoaște - ce înseamnă?

A iubi - de ce ti-e teamă
printre flori și-n mare iarbă?
Printre flori și-n mare iarbă,
patimă fără păcate
ne rastoarnă-n infinit,
cu rumoare și ardoare
de albine re-ncarnate.

Inc-o dată, iar și iară,
a iubi e primvară.

SPRING

*To know. To love.
Once again, and yet again,
to know is winter,
to love is spring.*

*To love — this comes
from very far within me.
To love — this comes
from very far within you.*

*To know. To love.
Which is the path that calls you on?
To know — what does it mean?*

*To love — why are you afraid
among the flowers and the tall, wild grass?
Among the flowers and the tall, wild grass,
a passion without sin
overturns us into infinity,
with murmuring and ardor
of reincarnated bees.*

*Once again, and yet again,
to love is spring.*

EVA

Volumul „Poemele Luminii” (1919)

Când șarpele intinse Evei mărul, îi vorbi
c-un glas ce răsună
de printre frunze ca un clopot de argint.
Dar s-a întâmplat că-i mai șopti apoi
și ceva la ureche
încet, nespus de încet,
ceva ce nu se spune în scripturi.

Nici Dumnezeu n-a auzit ce i-a șoptit anume
cu toate că asculta și el.
Și Eva n-a voit să-i spuna nici lui Adam.
De-atunci femeia ascunde sub pleoape o taină
și-și mescă geana parca-ar zice
că ea știe ceva,
ce noi nu știm,
ce nimenea nu știe,
nici Dumnezeu chiar.

EVE

*When the serpent stretched the apple toward Eve, it spoke
with a voice that echoed
from among the leaves like a silver bell.*

*But it also happened that afterward it whispered
something else into her ear—
very softly, unbearably softly,
something that is never written in Scripture.*

*Even God did not hear what it whispered exactly,
though He too was listening.
And Eve refused to tell even Adam.*

*Since then, the woman has hidden a secret beneath her eyelids
and moves her lashes as if to say
that she knows something
that we do not know,
that no one knows,
not even God Himself.*

Motto: „Calm is strength”

Profesor: **Somsai Anca Raluca**
Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

ÎNCHEIERE

BLAGA, Lucian. Poezii. București: Minerva, 1981

Frate, o boală învinsă ți se pare orice carte.
Dar cel ce ți-a vorbit e în pământ.
E în apă. E în vânt.
Sau mai departe.

Cu foaia aceasta închid porțile și trag cheile.
Sunt undeva jos sau undeva sus.
Tu stinge-ți lumânarea și-ntreabă-te:
taina trăită unde s-a dus?

Ți-a mai rămas în urechi vreun cuvânt?
De la basmul sângelei spus
întoarce-ți sufletul către perete
și lacrima către apus.

CLOSURE

*Brother, all books are but defeated maladies
Alas, the one whose voice is in them is buried in the ground
In the water. In the wind.
Or farther.*

*With this leaf, I close the doors and turn the keys
Being somewhere up or down
And, as I put out the candle, I wonder:
Where did the long-lived mystery go?*

*Were there any words, from the already-told wordly fairy tale
Left in your ears?
Turn your soul to the wall
And tears to disappearance.*

CUTREIER

BLAGA, Lucian. Poezii. București: Minerva, 1981

Mă plimb pe pământ,
enigmă-n cuvânt,
făptură în haină,
o taină în taină,
când miez, când veșmânt.
Mă plimb pe pământ
subt ceruri de gând.
Prin dumnezeul Vânt
Bate aripa
Seminței ce sânt.

WANDERING

*I wander the Earth
A mystery in words
An enigmatic being
A hidden existence in Arcanum
Both core and shell.*

*I wander the Earth
Under clouds of thoughts
A wing flying
In the God-like wind
The seed that I am.*

Motto: „*O singură rugăciune am: „Doamne, să nu mă lași niciodată să fiu mulțumit cu mine însumi!”*”(Lucian Blaga)

Eleva: Bunea Andra Ioana
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud
Coordonator: prof. Hamorszki Andreea

EU NU STRIVESC COROLA DE MINUNI A LUMII

Volumul: „*Poemele luminii*” (1919)

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
și nu ucid
cu mintea tainele, ce le-ntâlnesc
în calea mea
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora
sugrumă vraja nepătrunsului ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taină -
și-ntocmai cum cu razele ei albe luna
nu micșorează, ci tremurătoare
mărește și mai tare taina nopții,
așa îmbogățesc și eu întunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
și tot ce-i neînțeles
se schimbă-n neînțelesuri și mai mari
sub ochii mei-
căci eu iubesc
și flori și ochi și buze și morminte.

I DO NOT CRUSH THE WORLD'S COROLLA OF WONDERS

*I do not crush the world's corolla of wonders
and I do not destroy
with reason the mysteries that I encounter
in my path
in flowers, eyes, lips or graves.
The light of others
dispels the magic of the unfathomable hidden*

*in the abyss of darkness,
but I,
with my light the world's arcana I enhance-
and just like the moon with its silvery rays
does not diminish, but increases
the quivering mystery of night,
I too enrich the darkening horizon
feeling chills of sacred mystery
and the incomprehensible,
becomes even more obscure
before my very eyes-
for I love alike
flowers, eyes, lips and graves.*

DIN CER A VENIT UN CÂNTEC DE LEBADĂ

Volumul „În marea trecere” (1924)

Din cer a venit un cântec de lebadă.
Îl aud fecioarele ce umblă cu frumuseți desculțe
peste muguri. Și pretutindeni îl aud eu și tu.

Călugării și-au închis rugăciunile
în pivnițele pământului. Toate-au încetat
murind sub zăvor.

Sângeram din mâni, din cuget și din ochi.
În zadar mai cauți în ce-ai vrea să crezi.
Țărâna e plină de zumzetul tainelor,
dar prea e aproape de călcâie
și prea e departe de frunte.
Am privit, am umblat, și iată cânt:
cui să mă-nchin, la ce să mă-nchin?

Cineva a-nveninat fântânile omului.
Fără să știu mi-am muiat și eu mâinile
în apele lor. Și-acuma strig:
O, nu mai sunt vrednic
Să trăiesc printre pomi și printre pietre.
Lucruri mici,

lucruri mari,

lucruri sălbatice - omorâți-mi inima!

FROM THE SKY A SWAN HAS SUNG

From the sky a swan has sung.

The beautiful maidens walking barefoot

on sprouts hear its song. And far and wide we also hear it, you and I.

The monks have locked away their prayers

in the dungeons of the earth. All have ceased,

fading under the bolt.

My judgement, eyes and hands were bleeding.

In vain you search through your beliefs.

The ground is humming with mysteries,

but it is too close to one's foothills,

and too far from one's forehead.

I have witnessed, I have wandered, and so I sing:

who should I worship, what should I worship?

The fountains of man have been poisoned.

Unknowingly I too dipped my hands

in their waters. And now I cry out:

Oh, I am no longer worthy

Of living in the midst of trees and rocks.

Small things,

great things,

savage things - destroy my soul!

Motto: „Only wild horses have wings ”

Eleva: Gemănescu Nicoleta

Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Coordonator: prof. Somsai Anca Raluca

ROMANUL FURTUNII

Volumul „Ce aude unicornul” (1975)

Furtună se vestea pe dealuri. Toată noaptea
de luni spre marți la orizont s-a adunat.
Munții de nori, amenințându-ne din partea
de sud, strălumiți de tunete au stat.
De teamă două inimi se făcură una.
Și amîndoi în așteptare-am tremurat.

Ne ocoli prăpădul. Mîrîind furtuna
de noi, încet, și de pămînt, s-a depărtat.
De cîte ori prin văi un trăsnet mai lovea,
neștiutor de bezne crinul alb pocnea,
ca să-nflorească. Iată cum cu flori de vis
grădina zilei noastre mare s-a deschis.

THE STORY OF THE STORM

*The storm was announced on the hills. The night
between Monday and Tuesday at the horizon gathered.
The cloudy mountains from the south were threatening us
Stopped, lit by the thunders.
In fear, two hearts became one.
And both of us were shaken by the waiting.
We were avoided by the havoc. Growling, the storm
Moved away from us and the ground.
As the lightning hits the valleys,
Unfamiliar with the darkness, the white lily was ready
To bloom. That's how, with flowers from the dream,
The garden of our day opened.*

LA MARE

Volumul „Poemele luminii” (1919)

Vițe roșii,
Vițe verzi sugrumă casele-n lăstări sălbatici
Și vâjnoși-asemenea unor plopi ce-și
Strâng în brațe prada.
Soarele în răsărit-de sânge-și spală-n mare
Lăncile, cu care a ucis în goană noaptea ca pe-o fiară.
Eu
Stau pe țărm și sufletul mi-e dus de-acasă.
S-a pierdut pe-o cărăuie-n nesfârșit și nu-și găsește
Drumul înapoi.

AT THE SEASIDE

*Red vines
Green vines that strangle the houses in stron, deep sprouts
Alike poplars
which behold their prey in their arms.
The bloody-like rising sun
Drowning itself in the sea
Its spear that hastily killed the night
Like killing a beast.
I sit on the shore with my soul drifting away
Lost on a path to eternity
Unable to find its way back.*

Motto: „ Lumina altora sugrumă vraja nepătrunsului ascuns.”

Eleva **Handrea Sofia**

Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

Coordonator, prof. **Ciolan Lenuța**

CÂNTEC PENTRU ANUL 2000

Volumul „Nebănuitele trepte” (1943)

Vulturul ce rotește sus
va fi atunci de mult apus.

Lângă Sibiu, lângă Sibiu, prin lunci
numai stejarii vor mai fi și atunci.

Mai aminti-mă-vă un trecător
vreunui străin, sub ceasul lor?

Nu cred să mă vestească cineva
căci basmul ar începe-așa:

Pe-aici umblă și el și se-ntorcea mereu,
contimporan cu fluturii, cu Dumnezeu.

SONG FOR THE YEAR 2000

*The eagle that circles high
will by then be long gone.*

*Near Sibiu, near Sibiu, across the meadows
only the oaks will still be there then.*

*Will a passerby still speak of me
to some stranger, beneath their clock?*

*I don't think anyone will speak of me
for the fairy tale would begin like this:*

*Here he too walked and always returned,
contemporary with the butterflies, with God.*

VEI PLÂNGE MULT ORI VEI ZÂMBI

Volumul „Poemele luminii”(1919)

Eu
nu mă căiesc,
c-am adunat în suflet și noroi-
dar mă gândesc la tine.
Cu gheare de lumină
o dimineată-ți va ucide-odată visul,
că sufletul mi-așa curat,
cum gândul tău îl vrea,
cum inima iubirii tale-l crede.
Vei plânge mult atunci ori vei ierta?
Vei plânge mult ori vei zâmbi
de razele acelei dimineți,
în care eu ți-oi zice fără umbră de căință:
"Nu știi, ca numa-n lacuri cu noroi în fund cresc nuferi?"

WILL YOU WEEP OR WILL YOU SMILE?

*I
do not regret
that I have gathered mud within my soul-
but I think of you.
With claws of light
one morning will shatter your dream,
that my soul is as pure as,
your thought imagine it,
as your loving heart believes it.
Will you weep then or will you forgive?
Will you cry a lot or will you smile
In the light of that morning,
when I will tell you without a shadow of regret:
“Don't you know that water lilies grow only in lakes with muddy bottom?”*

Motto: „Imaginația este puternică, creează-ți propria lume”

Eleva, **Man Maria Elena**
Liceul Teoretic Teiuș
Coordonator: **prof. Oltean Corina**

NOI ȘI PĂMÂNTUL

Volumul „Poemele Luminii” (1919)

Atâtea stele cad în noaptea asta.
Demonul nopții ține parcă-n mâni pământul
și suflă peste-o iască
năprasnic să-l aprindă.
În noaptea asta-n care cad
atâtea stele, tânărul său trup
de vrăjitoare-mi arde-n brațe
ca-n flăcările unui rug.
Nebun,
ca niște limbi de foc eu brațele-mi întind,
ca să-ți topesc zăpada umerilor goi,
și ca să-ți sorb, flămând să-ți mistui
puterea, sângele, mândria, primăvara, totul.
În zori când ziua va aprinde noaptea,
Când scrumul nopții o să piara dus
de-un vânt spre-apus,
în zori de zi aș vrea să fim și noi
cenușa,
noi și – pământul.

WE AND THE EARTH

*So many stars are falling tonight.
The demon of night seems to hold the earth in his hands
and blows over a tinder
to fiercely set it ablaze.
On this night when so many stars fall,
its young body
its young witch's body burns in my arms
like the flames on a pyre.
Insane,
like tongues of fire my arms I spread,
to burn the snow off your bare shoulders,
and to drink in, to devour hungrily
your power, blood, pride, spring, everything.
In the morning when the day sets the night aflame,
When the ashes of the night fade
carried away towards the sunset by the wind ,
at daybreak I would like us
become ashes,
we and - the earth.*

EU NU STRIVESC COROLA DE MINUNI A LUMII

Volumul „Poemele Luminii” (1919)

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
și nu ucid
cu mintea tainele, ce le-ntâlnesc
în calea mea
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.
Lumina altora
sugrumă vraja nepătrunsului ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taină -
și-ntocmai cum cu razele ei albe luna
nu micșorează, ci tremurătoare
mărește și mai tare taina nopții,
așa îmbogățesc și eu întunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
și tot ce-i neînțeles
se schimbă-n neînțelesuri și mai mari
sub ochii mei-
căci eu iubesc
și flori și ochi și buze și morminte.

I DO NOT CRUSH THE COROLLA OF THE WORLD'S WONDERS

*I do not crush the corolla of the world's wonders
and I do not kill
with my mind the mysteries I encounter
along my path—
in flowers, in eyes, on lips or in graves.
The light of others
strangles the spell of the hidden, impenetrable mystery
buried in depths of darkness,
but I—
I, with my own light, deepen the world's mystery.
And just as the moon, with her white rays,
does not diminish, but trembling
enlarges the mystery of the night,
so I too enrich the dark horizon
with vast tremors of sacred mystery,
and all that is not understood
is transformed into even greater mysteries
beneath my gaze—
for I love
both flowers and eyes and lips and graves.*

Motto: „*Tăcerea nu este absența cuvintelor, ci rădăcina din care crește toată poezia adevărată*”

Elevul **Oancea Darius**

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Coordonator: **prof. Jurca Mirela**

HRONICUL ȘI CÂNTECUL VÂRSTELOR (FRAGMENT)

de Lucian Blaga

Începuturile mele stau sub semnul unei fabuloase absențe a cuvântului. Amintirea primilor mei patru ani de viață e lipsită de sunet. Cuvintele mele nu erau. Nu vorbeam. Mama îmi povestea mai târziu că, deși nu scoteam niciun cuvânt, eram totuși vioi și înțelegeam tot ce mi se spunea. Dar gura mea rămânea pecetluită.

O bizară reținere, o timiditate în fața sunetului, mă făcea să tac. Eram, s-ar putea spune, un copil care privea lumea ca pe un spectacol mut. Îmi amintesc de grădina noastră din Lancrăm, de lumina soarelui care cădea printre frunzele de nuc, de tăcerea casei noastre părintești, unde tata citea cărți groase, iar mama se mișca prin odaie ca o umbră binefăcătoare. Lumea întreagă era pentru mine o taină care nu avea nevoie de nume.

Într-o zi, pe când aveam patru ani, minunea s-a produs. Ne aflam în odaia cea mare. Mama mă ținea de mână. Deodată, am arătat cu degetul spre fereastră și am rostit primul meu cuvânt. A fost un cuvânt simplu, dar care pentru părinții mei a sunat ca o eliberare. Din acea clipă, universul a început să prindă voce. Dar acea tăcere de la început a rămas în mine ca o rădăcină. Toată poezia mea de mai târziu s-a hrănit, cred, din acea incapacitate de a vorbi a copilului care eram.

Simțeam că lucrurile sunt prea mari pentru cuvintele mici. Priveam cerul și simțeam că dacă aș vorbi, aș strica ceva din măreția lui. Era o formă de respect în fața misterului. Chiar și astăzi, când scriu, caut mereu să nu ucid cu mintea tainele, așa cum spuneam într-un vers, ci să le las să respire prin tăcere.

Lancrămul, satul meu natal, era un loc al liniștii depline. Cimitirul din sat, cu crucile sale vechi de piatră, nu era un loc de spaimă, ci un loc de visare. Acolo am învățat că viața și moartea sunt două fețe ale aceleiași medalii. Strămoșii despre care scriu în poeziile mele nu erau niște umbre abstracte, ci prezențe vii în aerul pe care îl respiram. Ei trăiau în noi, prin noi, așa cum sângele lor curgea încă prin venele noastre.

Amintirea mamei rămâne pentru mine icoana bunătății absolute. Ea nu vorbea mult, dar prezența ei umplea casa de o siguranță caldă. De la ea am învățat că iubirea este singura formă de cunoaștere care nu distruge obiectul iubit. Tata, în schimb, era omul cărții, al rânduiei și al gândirii limpezi. Din această îmbinare – între tăcerea magică a mamei și rigoarea tatălui – s-a născut echilibrul meu interior.

Când privesc înapoi la acei ani, înțeleg că nu am fost un copil singuratic, ci un copil care comunica cu universul în alt mod. Nu prin fraze, ci prin stări. Nu prin explicații, ci prin uimire. Această uimire în fața lumii este ceea ce am încercat să păstrez toată viața, chiar și atunci când am devenit filosof sau diplomat. Omul care încetează să se mai mire este un om care a încetat să mai trăiască cu adevărat.”

Bibliografie:

- *Autor: Lucian Blaga*

- Titlul operei: *Hronicul și cântecul vârstelor (Scrieri autobiografice)*
- Editura: Editura Humanitas
- Anul primei ediții: 1965
- Locul publicării: București

Genul: Memorii / Proză autobiographică

THE CHRONICLE AND THE SONG OF AGES (EXCERPT)

by Lucian Blaga

"My beginnings lie under the sign of a fabulous absence of the word. The memory of my first four years of life is devoid of sound. My words did not exist. I did not speak. My mother would tell me later that, although I didn't utter a single word, I was nonetheless lively and understood everything that was being said to me. But my mouth remained sealed.

A strange restraint, a shyness in the face of sound, made me keep silent. I was, one might say, a child who viewed the world as a silent performance. I remember our garden in Lancrăm, the sunlight falling through the walnut leaves, the silence of our family home where my father read thick books, and my mother moved through the room like a benevolent shadow. The entire world was a mystery to me that required no name.

One day, when I was four years old, the miracle happened. We were in the big room. My mother was holding my hand. Suddenly, I pointed toward the window and spoke my first word. It was a simple word, but to my parents, it sounded like a liberation. From that moment on, the universe began to find its voice. Yet, that initial silence remained within me like a root. All my later poetry was fed, I believe, by that inability to speak of the child I once was.

I felt that things were too grand for small words. I would look at the sky and feel that if I spoke, I would ruin something of its majesty. It was a form of respect in the face of mystery. Even today, when I write, I always seek not to crush the world's corolla of wonders with my mind—as I said in a verse—but to let them breathe through silence.

Lancrăm, my native village, was a place of absolute stillness. The village cemetery, with its old stone crosses, was not a place of fear, but a place of dreaming. There, I learned that life and death are two sides of the same coin. The ancestors I write about in my poems were not abstract shadows, but living presences in the air I breathed. They lived in us, through us, just as their blood still flowed through our veins.

The memory of my mother remains for me the icon of absolute kindness. She did not speak much, but her presence filled the house with a warm sense of security. From her, I learned that love is the only form of knowledge that does not destroy the beloved object. My father, on the other hand, was a man of books, of order, and of clear thinking. From this blend—between my mother's magical silence and my father's rigor—my inner balance was born.

When I look back at those years, I understand that I was not a lonely child, but a child who communicated with the universe in a different way. Not through phrases, but through states of being. Not through explanations, but through wonder. This wonder in the face of the world is what I have tried to preserve all my life, even when I became a philosopher or a diplomat. A man who stops wondering is a man who has truly stopped living."

Motto: „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii și nu ucid cu mintea tainele ce le-ntâlnesc”

Elev, **Roșca Andrei**

Centrul Județean de Excelență Alba

Coordonator: prof. Borteș Monica, prof Ciolan Lenuța

TREI FEȚE

Volumul „Poemele luminii” (1919)

Copilul râde:

"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"

Tânărul cântă:

"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"

Bătrânul tace:

"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!"

THREE FACES

The child laughs:

“My wisdom and my love is game!”

The young man sings:

“My game and my wisdom is love!”

The Elder stays silent:

“My love and my play is wisdom!”

OGLINDA DIN ADÂNC

Volumul „La cumpăna apelor” (1933)

Când mă privesc într-o fântână
mă văd cu-adevărat în zi
așa cum sunt și-am fost și-oi fi.

Când mă privesc într-o fântână
ghicesc în fața mea bătrână
cum ceruri și pământ se-ngână.

Când mă privesc într-o fântână
știu că-n adâncuri foste mume
îmi țin oglindă, ochi de lume.

Când mă privesc într-o fântână
îmi văd și soarta, uit de nume.

THE MIRROR FROM THE DEPTH

*When I see myself in the fountain,
I see myself as I have been and as I shall be.*

*When I see myself in the fountain,
I glimpse in my aged face
How the skies and earth intertwine.*

*When I see myself in the fountain,
I know that in the depth, ancestral mothers
Hold up a mirror for me, eyes of the world.*

*When I see myself in the fountain,
I see my fate, forgetting my name.*

Motto: „De unde-și are raiul - lumina? - Știu: îl luminează iadul cu flăcările lui!”

Elevul **Vințan Codrin**

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Coordonator: **prof Medrea Alina**

VARĂ

Volumul „*Pașii Profetului*”(1921)

La orizont-departe-fulgere fără glas
zvâcnesc din când în când
ca niște lungi picioare de păianjen-smulse
din trupul care le purta.

Dogoare.

Pământu-ntreg e numai lan de grâu
și cântec de lăcuste.

În soare spicele își pun la sân grăunțele
ca niște prunci ce sug.
Iar timpul își întinde leneș clipele
și ațipește între flori de mac.
La ureche-i țârâie un greier.

SUMMER

*Far on the horizon — silent lightning
flickers now and then
like long spider legs, torn away
from the body that once bore them.
Stillness.
The whole earth is nothing but fields of wheat
and the song of grasshoppers.
In the sun, the ears of grain hold their kernels to their breasts
like infants nursing.
And time lazily stretches out its moments
and dozes among poppy flowers.
At its ear a cricket keeps chirring..*

FRUMOASE MÂINI

Volumul „*Poemele luminii*”(1919)

Presimt:

frumoase mâni, cum îmi cuprindeți astăzi cu
căldura voastră capul plin de visuri,
așa îmi veți ținea odată
și urna cu cenușa mea.

Visez:

frumoase mâni, când buze calde îmi vor sufla
în vânt cenușa,
ce-o s-o țineti în palmi ca-ntr-un potâr,
veți fi ca niște flori,
din care boarea-mprăstie - polenul.

Și plâng:

veți fi așa de tinere atunci, frumoase mâni.

BEAUTIFUL HANDS

I sense:

*beautiful hands, as today you enfold
my dream-filled head with your warmth,
so one day you will also hold
the urn with my ashes.*

I dream:

*beautiful hands, when warm lips will blow
my ashes into the wind,
which you will hold in your palms like in a nest,
you will be like flowers
from which the breeze scatters—pollen.*

And I weep:

you will still be so young then, beautiful hands

Motto: „Copilo, pune-ți mâinile pe genunchii mei./ Eu cred că veșnicia s-a născut la sat”

Prof: **Rusu Sofica**

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

BUNĂTATE DE TOAMNĂ

Volumul „În marea trecere”(1924)

Pomii suferind de gălbinare ne ies în drum.
O minune e câteodată boala.
Pătrunse de duh,
Fețele-și lungesc ceara,
Dar nimeni nu mai caută vindecare.

Toamna surâzi îngăduitor pe toate cărările.
Toamna toți oamenii încap laolaltă.
Iar noi cei altădat-atât de răi
Azi suntem buni, parcă am trece fără viață
Prin aurore subpământeste.

Porțile pământului s-au deschis.
Dați-vă mâinile pentru sfârșit:
Îngeri au cântat toată noaptea,
prin păduri au cântat toată noaptea
că bunătate e moarte.

BONTÉ EN AUTOMNE

*Des arbres souffrant de jaunisse se lèvent sur le chemin.
Parfois, la maladie n'est qu'un miracle.
Pénétrés par l'esprit,
Les visages s'étirent leur cire,
mais nul de cherche plus la guérison.*

*En automne on sourit bienveillant sur tous les chemins.
En automne tous les hommes se retrouvent.
Et nous, si méchants autrefois,
Sommes aujourd'hui toute bonté, comme si dans la mort nous traversons
des aurores souterraines.*

*Les portes de la terre se sont ouvertes.
Donnez-vous la main car voici la fin :
Des anges ont chanté toute la nuit,
dans les forêts, ils ont chanté toute la nuit
que la bonté, c'est la mort.*

ÎNVIERE DE TOATE ZILELE

Volumul „În marea trecere”(1924)

O înviere e pretutindeni, pe drum
și-n lumina deșteaptă.
Ochii mi se deschid umezi, și sunt împăcat
ca fântânile din imperiul lutului.
Trecătorule, oricine-ai fi,
ridică și tu peste mine mâna ta dreaptă.
Astăzi n-o să mai cert nicio ființă,
nici pietrele, nici oamenii, nici buruienile.
Sunt în mijlocul privighetorilor. Învie străbunii?
Rugăciunea de-atâtea ori începută
mi se sfârșește și zic:
Tată, te iert că-n adânc
m-ai semănat între brazdele lumii.

Ziua vine ca o dreptate făcută pământului.
Flori peste fire de mari
îmi luminează din larg –
aureole pierdute pe câmp de sfinții trecutului.

RÉSURRECTION QUOTIDIENNE

*Toute est résurrection, la route
Et l'éveil de la lumière.
Mes yeux s'ouvrent humides, et je suis en paix
comme les puits dans l'empire de glaise.
Passant, qui que tu sois,
lève ta main droite au-dessus de ma tête,
Aujourd'hui je ne réprimanderai aucune créature,
ni pierres, ni hommes, ni mauvaises herbes.
Je suis au milieu des rossignols. Les aïeux ressuscitent-ils ?
Ma prière si souvent recommencée
s'achève et je dis :
Père, je te pardonne de m'avoir semé
au fin fond des sillons du monde.*

*Le jour vient comme justice rendue à la terre.
Des fleurs plus grandes que nature
m'éclairent depuis le large monde-
auréoles perdues dans les champs par les saints du passé.*

MOTTO: „Je te le dis, mais ne ris pas : Les Poèmes de la lumière”

Eleva. Bodea Irina

Centrul Județean de Excelență Alba

Coordonator: **prof. Bodea Roxana**

« À propos. Écris-tu encore des poèmes ? » demanda Romi. « Bien sûr que j'en écris. Ces derniers mois, j'en ai même écrit beaucoup. Je m'exerce dans un genre sans rimes... ». « Un genre sans rimes ? Eh diable ! s'étonna Romi. Comment ça ? » « Je n'en ai encore publié aucun, répondis-je à son étonnement si vivement exprimé, mais quand la guerre sera finie, je sortirai un volume entier. Et bien que le recueil ne soit pas encore achevé, je lui ai déjà trouvé un titre... Je te le dis, mais ne ris pas : Les Poèmes de la lumière.

Romi ne semblait pas satisfait du titre et, pour me prouver qu'il se tenait au courant même des « réputations » les plus fraîches de la presse transylvaine, il poursuivit :

« Et les aphorismes, où en es-tu ? » « Ça marche, dis-je en me mettant à rire. Tu sais que les maîtres de Sebeș les ont surnommés des devinettes... J'en ai de quoi faire un petit volume. Toute la récolte, je l'ai apportée avec moi et, pendant les deux mois que je passerai ici sur le plateau, si la douce somnolence ne m'envahit pas, je retaillerais et polirais encore les poèmes et les aphorismes ».

« Peut-être en composeras-tu d'autres, de nouveaux, car je suis sûr que tu te plairas dans notre nid ! » ajouta Romi. « Est-ce encore loin ? », lui demandai-je. « Encore... encore... ». Nous nous reposâmes un peu sur un tronc de chêne. « Peut-être écrirai-je encore, dis-je, mais vois-tu, c'est là une chose que je crains d'examiner de trop près... Après chaque poème qu'il m'est donné d'écrire, je demeure étranger à moi-même, comme si jamais plus aucune pensée ne devait me visiter. »

Nous montions. Entre-temps, la nuit était tombée pour de bon. Romi me montra d'un geste, vers les hauteurs, une petite lumière sur la crête d'une colline : « Tu vois cette lumière ? C'est là que demeure le père Stanciu. L'école est à côté, et l'église aussi. On ne distingue rien maintenant ! »

La petite lumière me trompait, me la faisant croire très lointaine ; je fus donc surpris lorsque, après quelques minutes à peine, nous en atteignîmes le seuil. « L'école » était une maison comme tant d'autres, avec deux grandes pièces séparées par un vestibule. Dans l'une se tenaient les cours pour toutes les classes. Dans l'autre habitait Romi — instituteur, directeur et, par moments, serviteur de l'école. Il arrivait en effet qu'il balaie lui-même. Tâtonnant dans le vestibule, nous entrâmes dans la chambre froide. Romi alluma la mèche d'une lampe à pétrole et attisa le feu dans le poêle. Les bûches de sapin, saisies par la soif d'une prompte destruction, brûlaient bruyamment. Le poêle se mit à chauffer. Nous ôtâmes manteaux et vestons, ne gardant que nos chandails. Nous soupâmes rapidement du contenu du sac, avalant de larges morceaux de pain qui nous restaient presque douloureusement dans l'œsophage. Puis nous nous couchâmes. Moi, dans le lit le plus proche du poêle. J'étais trop fatigué pour m'endormir aussitôt. Jusqu'à minuit, je suivis la ronde du feu sur les murs et l'effondrement, accompagné d'un soupir de délivrance, des braises dans le poêle. Je pensais. À quoi pensais-je ? À un poème ? Non. Je pensais au « sujet absolu » de mes poèmes — à Cornelia. J'attendais une lettre. Elle aurait dû arriver depuis une semaine. Mais la lettre tardait.

Je m'endormis et ne me réveillai qu'à l'aube naissante. Je me dressai comme au bruit d'une chaise renversée. Romi avait sauté du lit. Il fouillait dans les brindilles et les éclats de sapin préparés la veille, les jetait dans le poêle, allumait, puis revenait vite sous les couvertures. Dans le poêle s'entendait la peine de la naissance, d'abord sourde, puis éclatante : du bois naissait la divinité — l'oiseau de feu. Les flammes, telles des ailes échappées, jouaient sur les

murs. Une odeur de résine de sapin inondait la chambre, donnant une auréole rituelle à la mythologie qui se déployait sous nos yeux.

Dans le vestibule, on entendit des pas menus et des voix d'enfants. Il était six heures et demie. Mais l'école ne commençait qu'à huit heures.

— *Qu'entend-on ? demandai-je.*

— *Les enfants arrivent à l'école !*

— *Comment ? À six heures ?*

— *Ils n'ont pas d'horloge. Certains viennent dès l'aube. D'autres partent dans la nuit, vers quatre heures — ceux-là habitent loin, à sept ou huit kilomètres d'ici. Ils viennent seuls, ou par deux, par-dessus les collines et à travers les forêts depuis leurs maisons, m'expliqua mon cousin.*

Je soulevai la tête des oreillers :

— *N'ont-ils pas peur des loups ?*

— *Ils se sont habitués aux loups aussi. Tu verras aujourd'hui les deux frères et sœur : un petit garçon sale et sa petite sœur qui, l'autre jour, en venant à l'école, ont rencontré le loup dans la forêt. Le loup les a contournés, pour ne pas céder à l'envie de les happer.*

— *Allons donc ! fis-je.*

— *Sans plaisanter, insista Romi.*

— *Oui, mais les parents devraient songer que tous les loups n'ont pas eu l'occasion d'écouter les sermons des saints ! ajoutai-je.*

— *Par ici, on ne craint pas le loup, conclut Romi sur un ton de procès-verbal.*

De plus en plus de voix se faisaient entendre dans le vestibule et dans la cour de l'école. Peu à peu, la lumière entra en vigueur comme un décret de levée générale.

Romi sauta du lit et s'habilla. Je fis moi aussi un geste mimétique.

« *Reste au lit, me dit Romi. Lève-toi quand tu voudras. Moi, je dois calmer un peu tout ce tapage. Ensuite, on mangera tranquillement... Mais quand j'ouvrirai la porte, prépare-toi : tu vas voir quelque chose que tu n'as jamais vu.* » Romi ouvrit la porte. Je me redressai sur un coude et vis : notre seuil était couvert de toutes sortes de choses, si bien qu'on pouvait à peine sortir. Quelques pots d'argile, des écuelles, et pêle-mêle de gros morceaux de porc fumé, des œufs, du fromage, du caș, du lait dans des pots, et du lait de brebis fermenté...

Romi souriait, satisfait : « *Hier, en partant tu te faisais du souci : tu croyais qu'on n'aurait rien à manger ici, sur le plateau. J'ai fait exprès de ne pas te rassurer. Je voulais te surprendre... Ce sera ainsi chaque matin. Les bergers prennent soin du maître d'école, même s'ils n'y sont pas obligés. Ce sont les enfants qui apportent tout ça, de chez eux. Chacun pose son don sur le seuil, et pas un mot... Je ne sais jamais qui a apporté quoi.* » Romi recueillit les présents et les posa sur la table : « *Veux-tu un peu de fromage en bourdelon ? Du lait ? J'ai de tout, sauf du café.* » Je tendis la main : « *Donne-moi, je te prie, un morceau de fromage... Plus gros, je t'en prie, ne sois pas chiche ! Voilà, comme ça !* »

Motto: „Numai cu inima poți vedea limpede!”

Elea, **Bușcă Ștefania Mara**
Liceul Teoretic Teiuș
Coordonator, **prof. Săsărman Georgeta**

LUMINA RAIULUI

Volumul „Poemele luminii”(1919)

Spre soare râd!
Eu nu-mi am inima în cap, nici
creierii n-am în inimă. Sunt beat
de lume și-s păgân! Dar oare ar
rodi-n ogorul meu atâta răs far'de
căldura răului?
și-ar înflori pe buza ta atâta vrajă, de n-
ai fi frământată,
Sfânto,
de voluptatea-ascunsă a păcatului?
Ca un eretic stau pe gânduri și mă-ntreb: De
unde-și are raiul -
lumina? - știu: îl luminează iadu-l cu
flăcările lui!

LA LUMIERE DU PARADIS

*Vers le soleil je ris !
Je n' ai ni de creur clans la tete,
ni de raison clans le creur.
Je suis ivre du monde et je suis paten!
Mais dans mes sillons pousserai-ils
tant de rires sans la chaleur du mal ?
Et tant de rriagie fleurirait-elle sur tes levres, si
tu n'etais pas troublee,
Sainte,
par la volupte cachee du peche ?
Tel un her_etique, je reflechis et m'interroge:
D'ou le paradis tire-t-il -
sa lumiere? - Je le sais: C'est l'enfer qui !illumine de
ses flammes !*

EVA

Volumul „Poemele luminii”(1919)

*Când șarpele intinse Evei mărul, îi vorbi c-
un glas ce răsuna
de printre frunze ca un clopoșel de-argint. Dar
s-a întâmplat că-i mai șopti apoi
și ceva la ureche încet,
nespus de-ncet,*

ceva ce nu se spune în scripturi.

*Nici Dumnezeu n-a auzit ce i-a șoptit anume, cu
toate că a ascultat și el.*

*Și Eva n-a voit să-o spună nici lui
Adam.*

*De-atunci femeia-ascunde sub pleoape-o taină
și-și mișcă geana parca-ar zice că ea
știe ceva*

*ce noi nu știm,
ce nimenea nu știe, nici
Dumnezeu chiar.*

EVE

*Quand le serpent tendit la pomme à Eve, il lui parla
d'une voix qui ressonna
parmi les feuillage comme un grelot d'argent.
Mais il se passa qu'il lui chuchota ensuite
quelque chose à l'oreille
doucement, tout doucement,
quelque chose qui n'est pas dit dans les écritures.*

*Dieu lui.,.meme n'a pas entendu ce qu'i l u i a chuchote,
bien qu'il ait écoute lui-aussi.
Et Eve n'a pas voulu le dire meme à
Adam.*

*Depuis lors la femme cache un secret sous ses paupieres et
remue la paupiere comme pour dire
qu'elle sait quelque chose,
que nous ne savons pas, que
personne ne sait,
pas meme Dieu.*

Motto: „Dincolo de moarte, lumea tace și strălucește” (Lucian Blaga)

Elevul, **Florea Nicolae**
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia
Coordonator, **prof. Rusu Sofica**

MOARTEA LUI PAN

Volumul „Pașii profetului” (1921)

I

Pan către nimfă

Cu strai de broască-n păr răsai din papură,
o undă
vrea să te cuprindă și nisipuri prind să fiarbă.
Ca dintr-o nevăzută amforă rotundă
Îți versi mlădie trupul gol în iarbă.

Și vâna de la tâmpile îmi zvâcnește
ca gușa unei leneșe șopârle
ce se prăjește-n soare,
mișcarea ta mi-adie murmur de izvoare.

Ca pânea caldă eu te-aș frânge,
mișcarea ta mi-azvârle clipe dulci în sânge.

Nisipuri prind să fiarbă.

Vară,
soare,
iarbă!

II

Zeul așteaptă

Prin miriște se joacă
șoareci și viței,
iar vițele de vie
țin în palme
brotăcei.
C-o păpădie
între buze
o aștept
să vie.
Nu vreau decât
să-mi port curate
degetele răsfirate
prin părul ei,
prin părul ei
și-apoi prin nori
s-adun din ei

ca dintr-un caier
fulgerele-așa cum toamna
srângi din aer
funigei.

III

Umbra

Pan rupe faguri
în umbra unor nuci.
E trist:
se înmulțesc prin codri mănăstirile,
și-l supără sclipirea unei cruci.

Zboară-n jurul lui lăstunii,
și foile de ulm
răstălmăcesc o toacă.
Subt clopot de vecerne Pan e trist.
Pe-o căărăuie trece umbra
de culoarea lunii
a lui Crist.

IV

Pan cântă

Sunt singur și sunt plin de scai.
Am stăpânit cândva un cer de stele
și lumilor
eu le cântam din nai.
Nimicul își încoardă struna.
Azi nu străbate-n grota mea
nici un străin,
doar salamandrele pestrițe vin
și câteodată:

Luna.

V

Păianjenul

Gonit de crucile sădite pe cărări
Pan
s-ascunse într-o peșteră.
Razele fără de-astâmpăr se-mbulzeau
și se-mpingeau cu coatele s-ajungă pân' la el.
Tovarăși nu avea,
doar un păianjen singurel.
Iscoditor, micuțul își țesuse mreaja de mătase
în urechea lui.
Și Pan din fire bun
prindea țânțari celui din urmă prieten ce-i rămase.

Treceau în goană toamne cu căderi de stele.

Odată zeul își cioplea
un fluier din nuiă de soc.
Piticul dobitoc
î se plimba pe mână.
Și-n scăpărări de putregai
Pan descoperi mirat
că prietenul avea pe spate-o cruce.
Bătrânul zeu încremeni fără de grai
în noaptea cu căderi de stele,
și tresări îndurerat,
păianjenul s-a-ncreștinat.

A treia zi și-a-nchis coșciugul ochilor de foc,
Era acoperit cu promoroacă
și-amurgul cobora din sunetul de toacă.
Neisprăvit rămase fluierul de soc.

LA MORT DE PAN

I

Pan vers la nymphe

*Une peau de grenouille dans ses cheveux, tu te lèves des joncs,
une onde
veut t'engloutir et des sables commencent à bouillir.
Comme d'une invisible amphore ronde
Tu verses ton jeune corps dans l'herbe.*

*Et la veine de mes tempes palpite
comme le gésier d'un lézard paresseux
qui se prélassé au soleil,
ton mouvement apaise le murmure de ruisseaux.*

*Comme le pain chaud je te romprerais,
ton mouvement envoie de doux moments dans mon sang.*

Des sables commencent à bouillir.

*Été,
soleil,
herbe!*

II

Le Dieu attend

*Ils jouent à travers le chaume
souris et veaux,
et les vignes*

elles tiennent dans leurs mains
de petits crapeaux.
Tenant un pissenlit
entre mes lèvres
j'attends
qu'elle vienne.
Je ne veux que
passer doucement
mes doigts écartés
à travers ses cheveux,
à travers ses cheveux
et puis à travers les nuages
pour ramasser d'eux
comme d'un toison de laine
les foudres – tout comme en automne
on attrape de l'air
des toiles d'araignées.

III

L'ombre

Pan brise les nids d'abeilles
à l'ombre de quelques noyers.

C'est triste:
les monastères se multiplient à travers les bois,
et il trouve fâcheux l'éclat d'une croix.

Les sauterelles volent tout autour de lui
et les feuilles d'orme
frémissent à la frappe de la planche
Au son de la cloche annonçant les vèpres, Pan est triste.
Sur un sentier passe l'ombre
ayant la couleur de la lune
du Crist.

IV

Pan joue de sa flûte

Je suis seul et je suis plein de chaudrons.
J'ai possédé une fois un ciel d'étoiles
et aux mondes
c'est moi qui leur jouais de la flûte
Le rien tend sa corde.
Aujourd'hui ne traverse ma grotte
aucun étranger,
seules les salamandres tachetées y viennent
et parfois:

La lune.

V

L'araignée

*Chassé par les croix enfoncées sur les sentiers
Pan
se cacha dans une grotte.
Les rayons sans arrêt se bousculer
et se poussaient les uns les autres pour arriver jusqu'à lui.
Des camarades, il n'en avait pas
seulement une araignée solitaire.
Curieux, le petit avait tissé son filet de soie
dans son oreille.
Et Pan naturellement bon
il attrapait des moustiques pour son dernier ami qui lui resta.*

Les automnes passaient en hâte sous des étoiles filantes.

*Une fois le Dieu sculptait
un sifflet d'une verge de sureau.
La petite bête
marchait sur sa main.
Et à travers les restes de bois pourri
Pan découvrit émerveillé
que son ami avait une croix sur le dos.
Le vieux Dieu s'est figé sans dire mot
dans la nuit des étoiles filantes
et il sursauta attristé,
car l'araignée a été christianisée.*

*Le troisième jour, il ferma son cercueil d'yeux de feu.
Il était recouvert de givre
et le crépuscule descendait du son de la planche.
Le sifflet de sureau restait inachevé.*

DAȚI-MI UN TRUP VOI MUNȚILOR

Volumul „Pașii profetului” (1921)

Numai pe tine te am, trecătorul meu trup,
și totuși
flori albe și roșii eu nu-ți pun pe frunte și-n plete,
căci lutul tău slab
mi-e prea strâmt pentru strașnicul suflet
ce-l port.

Dați-mi un trup,
voi munților,
mărilor,
dați-mi alt trup să-mi descarc nebunia
în plin!
Pământule larg, fii trunchiul meu,

fii pieptul acestei năprasnice inimi,
prefă-te-n lăcașul furtunilor cari mă strivesc,
fii amfora eului meu îndărătnic!
Prin cosmos
auzi-s-ar atuncea măreții mei pași
și-aș apare năvalnic și liber
cum sunt,
pământule sfânt.

Când as iubi,
mi-aș întinde spre cer toate mările
ca niște vâjnoase, sălbătice brațe fierbinți,
spre cer,
să-l cuprind,
mijlocul să-i frâng,
să-i sărut sclipitoarele stele.

Când aș urî,
aș zdrobi sub picioarele mele de stâncă
bieți sori
călători
și poate-aș zâmbi.

Dar numai pe tine te am, trecătorul meu trup.

DONNEZ-MOI UN CORPS, O MONTAGNES

*Je n'ai que toi — mon corps passager —
et pourtant*

*je ne dépose ni fleurs blanches, ni rouges sur ton front, ni dans tes cheveux,
car ta glaise fragile*

me semble trop serrée pour l'âme forte que je porte en moi.

*Donnez-moi un corps, ô montagnes, ô mers,
donnez-moi un autre corps où je puisse délivrer ma folie*

*tout entière !
Ô vaste Terre, sois mon tronc,
sois la poitrine de cette âme impétueuse,
fais-toi la demeure des tempêtes qui m'écrasent,
sois l'amphore de mon moi obstiné !*

*Alors, à travers le cosmos,
mes pas majestueux retentiraient,
et je surgirais, impétueux et libre
tel que je suis,
ô Terre sacrée.*

*Quand j'aimerais,
j'étendrais toutes les mers vers le ciel
comme des bras puissants, sauvages, brûlants —
vers le ciel,*

*pour l'embrasser,
pour en briser le centre,
pour en baiser les étoiles scintillantes.*

*Quand je haïrais,
j'écraserais sous mes pieds de pierre
de pauvres soleils*

*errants
et peut-être sourirais-je.*

Mais je n'ai que toi, mon corps éphémère.

Motto: „Veșnicia s-a născut la sat”.

Eleva, Ihuț Marcela

Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Coordonator, prof. Petrovan Elena Anamaria

ȚARĂ

Volumul „*La cumpăna apelor*” (1933)

Pe dealuri se-naltă solare
podgorii albastre și sonde.
Râuri spre alte seminții
duc slava bucatelor blonde.

Țara și-a-mpins hotarele
toate până în cer.
Pajuri rotesc - minutare în veșnicul ceas -
peste câmp și oier.

Fluturând în vesminte
de culoarea sofranului,
ard fetele verii ca steaguri
în vântul și-n râsetul anului.

PAYS

*Sur les collines s'élèvent solaires
des vignobles bleus, des sondes claires.
Des fleuves vers d'autres lignées
portent la gloire des blés dorés.*

*Le pays a poussé ses frontières
jusqu'au ciel vaste et sans barrières.
Des aigles tournent — aiguilles du temps —
sur champs et bergers, éternellement.*

*Vêtues d'un safran qui vacille,
les filles de l'été scintillent,
brûlant comme des étendards
dans le vent riant des beaux hasards.*

SOMN

Volumul „*Lauda somnului*” (1929)

Noapte întreagă. Dănuiesc stele în iarbă.
Se retrag în pădure și-n peșteri potecile,
gornicul nu mai vorbește.

Buhe șure s-așază ca urne pe brazi.
În întunericul fără de martori
se liniștesc păsări, sânge, țară
și aventuri în cari veșnic recazi.
Dăinuie un suflet în adieri,
fără azi,
fără ieri.
Cu zvonuri surde prin arbori
se ridică veacuri fierbinți.
În somn sângele meu ca un val
se trage din mine
înapoi în părinți.

SOMMEIL

*Nuit entière. Dans l'herbe les astres dansent.
Vers forêts et vers grottes fuient les sentes,
le cor ne parle plus en silence.
Des hiboux gris se posent, urnes sur les pins.*

*Dans l'ombre sans témoins se déposent enfin
oiseaux, sang, patrie et dérives
où sans fin tu retombes, captif.*

*Une âme demeure dans les souffles légers,
sans aujourd'hui,
sans passé.*

*Avec des rumeurs sourdes à travers les bois
montent des siècles brûlants en émoi.
Dans le sommeil, mon sang comme une vague lente
se retire de moi
vers mes parents, en pente.*

Motto: „Dați-mi un suflet, voi munților...”

Eleva Jurca Briana

Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

Coordonator, **prof. Bodea Roxana**

Pendant les grandes vacances de l'été 1903, il me fut donné d'élargir mon horizon par l'expérience d'un monde nouveau, celui de la Montagne. Depuis près de deux décennies, mes parents n'avaient plus repris le chemin des hauteurs, comme ils le faisaient dans leur jeunesse. Mon père, que je n'ai jamais connu bien robuste, se trouva un jour quelque peu affaibli et nous dit qu'il songeait à transporter sa maison vers un air plus âpre. Une décision fut prise sur-le-champ, dans des cris de joie : nous partirions pour les Montagnes de Sebeș, à Bistra. Papa devait s'entendre avec un garde forestier de là-bas, afin qu'il nous cède pour quelques semaines son âtre. Le garde et les siens iraient vivre dans les cabanes et les greniers qu'ils possédaient. De Lancrăm à Bistra il y avait environ soixante kilomètres. On pouvait atteindre le seuil de cette colonie de forestiers par une route qui serpentait d'abord doucement, bien battue, puis de plus en plus accidentée, tantôt sur une rive, tantôt sur l'autre du Sebeș. Sur ce chemin capricieux, chaque semaine fouillé et ravagé par les torrents qui y déversaient les éboulis de la montagne, le voyageur ne pouvait avancer en charrette qu'avec lenteur et patience. Pour affronter des sentiers faits davantage pour les ânes que pour les chevaux, notre jument fut remise en forme à temps, à grand renfort d'étrilles redoublées et de rations supplémentaires d'avoine. Vers la fin d'une matinée tardive, après avoir chargé dans la charrette tout le nécessaire au sommeil et à la vie pour six ou sept semaines, nous partîmes. Nous espérions atteindre, avant la nuit, la moitié du chemin, c'est-à-dire Șugag, où, selon l'itinéraire, nous devions faire halte pour une nuit.

Nous traversâmes Sebeș, puis deux autres villages, avant d'arriver à Săsciori, petit bourg situé au pied même de la montagne, aux ruelles pleines de goitreux. Le village retenait mon attention à cause des ruines dressées sur une colline, que l'on disait vestiges d'une forteresse dace, en réalité simplement médiévale. Mais, le bourg frappait surtout mon regard parce que, dans ses rues, se balançaient presque uniquement des êtres difformes, leurs goitres pendant parfois jusqu'au ventre. Comme métier, les goitreux étaient potiers. Je priai Papa de nous arrêter une demi-heure pour voir un atelier. Mon désir fut exaucé. Mon gain était indéniable car je pus observer de près le travail des potiers. L'homme, au cou plus épais que la tête, à la voix semblable à un aboiement, faisait tourner du pied, près de son âtre, une petite table ronde au centre de laquelle il avait posé une masse d'argile molle grosse comme un pain. Avec quelle rapidité le pichet grandit sous ses doigts ! La forme jaillissait, élancée, vive, avec la promptitude d'une plante filmée en accéléré, où des mois et des semaines se condensent en quelques instants. Le potier n'avait plus besoin d'insuffler une âme à sa créature d'argile, le pichet était vivant. L'ogre lui brisa la taille comme à une jeune fille.

À Săsciori, nous entrions déjà entre les montagnes. La région déployait ses beautés, tournant après tournant. L'eau de la rivière devenait toujours plus sauvage. Des milliers, des dizaines de milliers de troncs roulaient en aval sur l'eau semblant comme affolés par un cri du dieu Pan, qui devaient sans doute, par ici, s'adonner au travail du bois. Parfois les troncs barraient la vallée.

Nous laissions derrière nous les défilés, montagne après montagne. À Căpîlna, village ramassé comme dans un chaudron au fond d'une vallée profonde, nous nous reposâmes un instant sur un vieux tronc renversé, accueillant, au coin d'une ruelle. Mes yeux demeurèrent longtemps fixés sur un moulin d'un autre âge, bâti en bois, dont les roues me semblaient tourner sans cesse depuis la création du monde. Des troupeaux de chèvres noires, rouges et blanches descendaient les pentes abruptes vers le village. Il faisait si beau parmi les côtes raides et les saulaies que j'aurais voulu prolonger ma quiétude, sans fin. Mais, peut-être reviendrai-je ici un jour. L'année prochaine, ou peut-être dans des dizaines d'années. Oui, j'y reviendrai, un jour, apaiser ici mon cœur après quelque

tardif tumulte de la vie, ici, seulement ici, dans cette demeure où tout changement se fait sans doute selon des moules immémoriaux, où rien de nouveau ne se produit jamais, car Dieu lui a tourné le dos, la gardant pourtant à l'abri miséricordieux et propice de son ombre....

Motto: „Aici e casa mea. Dincolo soarele și grădină cu stupi”

Eleva, **Boca Maria Alexandra**

Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș/Centrul Județean de Excelență Alba

Coordonator: **prof. Damian Elena**

MARTIE

Volumul „*Poemele luminii*”(1919)

Din caier încălzit de nouri
toarce vântul
fire lungi de ploaie.
Flusturatici fulgi de nea
s-ar așeza-n noroi,
dar cum li-e silă -
se ridică iar
și zboară sa-și găsească
cuib de ramuri.
Vânt și-i frig -
iar mugurii
prea lacomi de lumină
își zgulesc acum
urechile în guler.

MÄRZ

*Aus dem verzweigten Geäst der Wolken
spinnt der Wind
lange Fäden aus Regen.
Zaghaft würden Schneeflocken
sich in den Schlamm setzen,
aber aus Scheu
steigen sie wieder auf*

*und fliegen, um
ein Nest aus Zweigen zu finden.
Wind und Kälte
und die Knospen,
zu gierig nach Licht,
reiben sich jetzt
die Ohren am Kragen.*

*große Dinge,
wilde Dinge - tötet mein Herz!*

CĂTRE CITITORI

Volumul „Poemele luminii”(1919)

Aici e casa mea. Dincolo soarele și grădină cu stupi.
Voi treceți pe drum, vă uitați printre gratii de poartă
și așteptați să vorbesc. - De unde să-ncep?
Credeți-mă, credeți-mă,
despre orișice poți să vorbești cât vrei:
despre soartă și despre șarpele binelui,
despre arhanghelii cari ară cu plugul
grădinile omului,
despre cerul spre care creștem,
despre ură și cădere, tristețe și răstigniri
și înainte de toate despre marea trecere.
Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit
așa de mult să plânga și n-au putut.
Amare foarte sunt toate cuvintele,
de-aceea - lăsați-mă
să umblu mut printre voi,
să vă ies în cale cu ochii închiși.

AN DIE LESER

*Hier ist mein Haus. Dort drüben sind Sonne und ein Garten mit Bienenstöcken.
Ihr geht auf der Straße vorbei, schaut durch die Gitter des Tores
und wartet, dass ich spreche. - Wo soll ich anfangen?
Glaubt mir, glaubt mir,
über alles kann man sprechen, so viel man will:
über Schicksal und über die Schlange des Guten,
über die Erzengel, die mit dem Pflug
die Gärten der Menschen bestellen,

über den Himmel, zu dem wir wachsen,
über Hass und Fall, Traurigkeit und Kreuzigungen
und vor allem über das große Vorübergehen.
Aber Worte sind die Tränen derer,
die so sehr hätten weinen wollen und nicht konnten.
Sehr bitter sind alle Worte,
darum lasst mich
stumm unter euch wandern,
euch begegnen mit geschlossenen Augen.*

Motto: „Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit”

Eleva, Istrate Ioana Aurora

Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș/Centrul Județean de Excelență Alba

Coordonator: prof. Damian Elena

CĂTRE CITITORI

Volumul „Poemele luminii”(1919)

Aici e casa mea. Dincolo soarele și grădină cu stupi.
Voi treceți pe drum, vă uitați printre gratii de poartă
și așteptați să vorbesc. - De unde să-ncep?
Credeți-mă, credeți-mă,
despre orișice poți să vorbești cât vrei:
despre soartă și despre șarpele binelui,
despre arhanghelii cari ară cu plugul
grădinile omului,
despre cerul spre care creștem,
despre ură și cădere, tristețe și răstigniri
și înainte de toate despre marea trecere.
Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit
așa de mult să plânga și n-au putut.
Amare foarte sunt toate cuvintele,
de-aceea - lăsați-mă
să umblu mut printre voi,
să vă ies în cale cu ochii închiși.

AN DIE LESER

Hier ist mein Haus. Darüber hinaus der Sonne und dem Garten mit Bienenstöcken.

Du fährst auf der Straße vorbei, du schaust durch die Gitterstäbe des Tors und wartest darauf, dass ich spreche.

Wo muss ich anfangen?

Glaub mir, glaub mir, du kannst über alles reden, was du willst: über das Schicksal und die Schlange des Gutes, über die Erzengel, die die Gärten der Menschen pfügen, über den Himmel, auf den wir zuwachsen über Hass und Fall, Trauer und Kreuzigung und vor allem über die große Überquerung.

Doch Worte sind die Tränen derer, die so gern geweint hätten und nicht konnten.

Alle Worte sind sehr bitter, also lass mich im Ruhe und still unter euch wandeln, euch mit geschlossenen Augen begegnen.

OGLINDA DIN ADÂNC

Volumul „Ce aude unicornul”

Când mă privesc într-o fântână
mă văd cu-adevărat în zi
așa cum sunt și-am fost și-oi fi.

Când mă privesc într-o fântână
ghicesc în fața mea bătrână
cum ceruri și pământ se-ngână.

Când mă privesc într-o fântână
știu că-n adâncuri foste mume
îmi țin oglindă, ochi de lume.

Când mă privesc într-o fântână
îmi văd și soarta, uit de nume.

SPIEGEL AUS DER TIEFE

Wenn ich in einen Brunnen schaue sehe ich mich selbst am Tag wie ich bin und wie ich war und wie ich sein werde.

Wenn ich in einen Brunnen schaue ich nehme an, vor mir steht eine alte Frau wie Himmel und Erde getäuscht werden.

Wenn ich in einen Brunnen schaue ich weiß, dass tief in mir Mutter waren ich halte meinen Spiegel hoch, den Blick auf die Welt gerichtet.

Wenn ich in einen Brunnen schaue ich sehe auch mein Schicksal, ich vergesse den Namen.